

Misiunea entității publice

I. CONTEXTUL ECONOMIC SOCIAL ÎN CARE FUNCȚIONEAZĂ ENTITATEA

Adresă:	Comuna Ghiroda, Str. Victoria nr. 46
Telefon/Fax:	0256.205 201 ; 0256.287 406
Email:	registratura@primariaghiroda.ro
Site	www.primariaghiroda.ro
Primar	Ionuț Stănușoiu
Viceprimar	Bontea Ion
Secretar	Prilipceanu Sorin

1.1. Prezentarea entității auditate

Primăria comunei Ghiroda funcționează în baza legii 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, având o activitate de interes public.

Primăria comunei Ghiroda este instituția publică cu activitate permanentă, care duce la îndeplinire, efectiv, hotărârile Consiliului Local, soluționează problemele curente ale colectivității locale și se constituie din: primar, viceprimar, secretarul comunei și aparatul propriu al Primarului.

Misiunea primăriei este de a stimula și sprijini creșterea prosperității comunei Ghiroda și a bunăstării cetățenilor acesteia. Obiectivul general al primăriei țintește dezvoltarea economică a comunei. Activitatea de prestări de servicii de administrație publică locală este de regulă reglementată în legi și hotărâri la nivel național, precum și prin hotărâri ale organelor de conducere ale organizației. Conform legislației românești, prin legea 215/2001 a Administrației Publice Locale, comuna Ghiroda este persoană juridică care are un patrimoniu, un buget propriu și hotărăște în ceea ce privește administrarea intereselor publice locale, exercitând în condițiile legii, autoritatea publică în Comuna Ghiroda. Autoritățile publice locale sunt Primarul - ca autoritate executivă, și Consiliul Local - ca autoritate deliberativă. Aparatul de lucru al Primarului Comunei Ghiroda este format din entitățile funcționale stabilite prin organigrama aparatului propriu de specialitate aprobată prin Hotărâre a Consiliului Local al comunei Ghiroda și cuprinde următoarele compartimente: Poliție Locală; Serviciu Voluntar Situații de Urgență; Compartiment Casa de Cultura; Compartiment Impozite și Taxe Locale; Compartiment Executare Silita; Compartiment Registratura; Compartiment Contabilitate; Compartiment Agricol-Fond Funciar; Compartiment Asistență Socială, Compartiment Stare Civilă, Compartiment Dezvoltare Locală, Compartiment Achiziții Publice, Compartiment Urbanism-Mediu. La acestea se adaugă Secretarul comunei și Viceprimarul. Administrația publică a comunei Ghiroda își întemeiază activitatea pe principiile autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice,

eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și consultării cetățenilor în probleme locale de interes deosebit.

Reședința Primăriei Ghiroda a fost stabilită în localitatea Ghiroda, str. Victoria nr. 46, județ Timiș, entitatea având atribuit codul fiscal de înregistrare (CIF) nr. 5517220. Veniturile și cheltuielile comunei Ghiroda se administrează și se gestionează prin autoritățile administrației publice locale ale acestei comune, iar echilibrarea bugetului local se realizează pe seama sumelor defalcate din taxa pe valoare adăugată și din impozitul pe venit, în limita bugetului aprobat

Principalele procese derulate în activitatea instituției sunt următoarele:

- Administrarea bunurilor din patrimoniu comunei (cladiri, terenuri, etc)
- Furnizarea serviciilor de utilitate publica
- Colectarea și utilizarea taxelor locale, administrarea bugetului local conform nevoilor locale
- Coordonarea dezvoltării prin servicii de urbanism și amenajarea teritoriului, control și disciplina în construcții
- Executare silită
- Servicii sociale și autoritate tutelara
- Stare Civila
- Agricol
- Sprijinirea dezvoltării durabile locale prin instrumente economice, sociale, de mediu, culturale, educationale, etc
- Orientarea și informarea cetățeanului
- Organizarea și derularea colaborării cu alte instituții
- Administratia internă și personal
- Asigurarea ordinii și liniștii pe raza comunei prin intermediul Poliției Locale
- Realizarea de investiții în vederea modernizării și dezvoltării în infrastructurii edilitare a comunei
- Obținerea și implementarea proiectelor de investiții finanțate prin bugetul de stat

În exercitarea activităților, Primăria Comunei Ghiroda angajează personal, achiziționează produse/servicii/lucrări

Sate aparținătoare:

Nr. Crt.	Denumire	Reședință / Sat aparținător	Număr gospodării	Suprafața Intravilan (ha)	Suprafața Extravilan (ha)	Suprafața totală (ha)
1	Ghiroda	Resedinta	1865	329,29	1028,01	1357,3
2	Giarmata Vii	Sat aparținător	645	182,54	323,02	505,56

1.2. Cadrul general în care își desfășoară activitatea entitatea auditată

Așezare geografică

Comuna Ghiroda este așezată în câmpia Timișului, practic în lunca inundabilă a râului Beghei (canalul Bega de mai târziu). Comuna de astăzi este alcătuită din două sate: Ghiroda - centrul comunal și Giarmata-Vii, satul aparținător comunei. Față de principalul centru administrativ al județului - Timișoara, comuna Ghiroda se află în nord-estul acestuia, pe coordonatele geografice de 45°45' latitudine nordică și 21°19' longitudine estică. Vecinii comunei sunt: la nord satul Giarmata-Vii și comuna Giarmata, la est - comuna Remetea cu satele Ianova și Bucovăț (spre sud-est), la sud - comuna Moșnita cu satul Moșnița Veche și pădurea Bistra, iar la vest -

municipiul Timișoara prin cartierele : Ghiroda - Nouă, Fabric și Pădurea Verde. Față de Timișoara, comuna se află la mică distanță; astfel pe șoseaua națională Timișoara-București la aproximativ 5 km ,dar apropierea este și mai mare ținând cont că marginea comunei spre vest se confundă cu marginea Timișoarei, pe actualele străzi Dunărea și Aleea Ghirodei. Prin nordul comunei Ghiroda trece și calea ferată Timișoara-București la aproximativ 300 metri, unde nu demult exista și un canton feroviar. Suprafața vetrei satului depășește 80 hectare. La hotarul de sud, trece canalul Bega. Suprafața comunei depășește 35 kmp. Spre sud drumul de legătură cu Timișoara, actual asfaltat se numea "alee" și lângă el era un braț al Begheiului, "șanțul cel mic". Legătura cu satul Giarmata-Vii se face pe drumul ce merge spre Aeroportul Timișoara; drumul merge spre nord-est și imediat ce depășește calea ferată, se bifurcă: la stânga Giarmata-Vii iar la dreapta spre Aeroportul Timișoara și satul Ianova. Intre drumurile principale există drumuri de pământ numite "obrațe".

Relief. Ape. Soluri. Clima. Vegetatie. Fauna .

Relieful: Geomorfologic, teritoriul comunei Ghiroda face parte din marea Câmpie de Vest (Câmpia Tisei). Partea de nord a teritoriului comunei este situată în zona câmpiei subcolinare a Vingăi iar partea sudică în lunca propriu-zisă a râului Beghei (Bega). Partea mai nordică este un pinten, îndreptat spre sud, spre lunca Begăi.

Lunca reprezintă albia majoră a râului Bega, care înainte de îndiguire și regularizarea debitului era inundabilă.

Altitudinea câmpiei este cuprinsă între 90-97 metri iar a luncii variază între 90-91 metri, media generală fiind de 93-94 m. ușor înclinată de la nordul comunei spre sud și de la est spre sud-vest. Trecerea de la câmpie spre luncă se face în partea estică, printr-o frunte de terasă de mică înălțime și mai puțin observabilă cu o pantă ștearsă. Delimitarea, în acest caz, este posibilă doar pe alocuri, numai după stratele litologice.

Câmpia prezintă un relief plan cu foarte slabe denivelări sub formă de microdepresiuni largi. În nordul comunei, câmpia este brăzdată de câteva văi mici și înguste cu mici porțiuni plane între ele (Valea Izvorului). Lunca prezintă un relief cu mici diferențe de altitudine și numeroase meandre parazite, mai ales pe partea stângă a râului Bega (în limbajul localnicilor: Balta întâia, Balta a doua).

Trecutul geologic al câmpiei de pe raza comunei noastre este cel al întregii depresiuni panonice rezultată în urma mișcărilor pe verticală și a celor orogenice, urmate de o serie de colmatări și depuneri de depozite marno-argiloase și nisipuri.

Peste depozitele sedimentare și lacustre depuse până la începutul cuaternarului, au avut loc noi depuneri aluviale, fluviatile și loessoide, care au generat actuala câmpie. Ultimele depuneri aparțin cuaternarului superior.

Lunca de pe teritoriul comunei este caracterizată prin depuneri de nisipuri și mături. Roca mamă, care a generat actualele tipuri de soluri este reprezentată de luturi argiloase roșiatice și gălbui, în zona înaltă a câmpiei și de nisipuri sau mături, în zona de luncă. terenurile, mlaștinoase și neproductive au fost denumite: Râțul Căricat (rotund), Râțul Stanciului, Păscătoarea, Cotul Barbului, Râțul Icoanei și Boz. Astăzi se mai vorbește doar despre două dintre ele: Cotul Barbului și Boz. La hotarul de sud, dincolo de râul Bega, există o zonă cu sol nisipos, numită Pustă sau Borck (Borci sau Boarcă).

Ape: Teritoriul comunei Ghiroda se află în bazinul hidrografic al râului Bega, cursul acestuia desfășurându-se în partea de sud a comunei, fiind o apă cu un debit regularizat, deci cu mici oscilații de nivel. Lunca Begăi are meandre și belciuge cu apă stătătoare. Câmpia dinspre Nord are câteva microvâi înguste, ce converg spre luncă și ajung până lângă Bega. Tot aici observăm și mici depresiuni înmlăștinite, cu apă freatică la mică adâncime (1 metru sau chiar mai puțin). Apa freatică este, în general, la adâncime mică, astfel în câmpie ea se află la 1-2 m, în micile depresiuni la 0,5-1m, iar în meandrele părăsite la sub 0,5 m adâncime. Acolo unde drenajul apelor este defectuos, se observă frecvent fenomenul de băltire, de aceea s-au efectuat o serie de canale care împânzesc toată câmpia. Principalul colector de ape este râul Beghei (Bega), care își are izvoarele în munții Poiana Ruscă, trece prin sudul Ghirodei și intră în Timișoara, vărsându-se în Tisa, pe teritoriul țării vecine, Iugoslavia, în dreptul localității Titel; lungimea totală este de 330 km. Denumirea râului apare pentru prima oară în "Cronica lui Anonymus", la capitolul 44, unde se vorbește despre trimișii lui Arpad în "părțile de la Beguey". Teritoriile se întindeau "de la Mureș până la fluviul Timiș". Pentru acel timp, zona Begheiului se referea numai la teritoriile aflate în sud-vestul actualului județ Timiș.

Harta lui Iohannes Sambucus din atlasul lui Ortelius (1579) arată că în lacul de la Becicherec (Zrenjanin) se varsă un râu cu numele de Begh. Denumirea de Bega apare odată cu primele lucrări hidrotehnice de la începutul secolului al XVIII-lea, atunci când se lucrează la Timișul Mic, ce înconjura cetatea Timișoarei.

Cursul de apă se numea Timișel (de la izvoare până la Timișoara), Timișul Mic (între Timișoara și Cenei) și Temesici sau Temesat (de la Cenei la lașa Tomici, în Serbia). În anul 1720, albiile celor două râuri: Timișul și Timișul Mic au fost separate, cel de-al doilea primind numele de Bega (canalul Bega). Separarea Timișului de Bega, era clară în Evul Mediu, fapt confirmat de "Conscriptia dijmelor papale de la anii 1332-1337", prin nominalizarea satelor (acum apare și denumirea satului Ghirda - actuala Ghiroda). Sub conducerea inginerului

franco-belgian A. la Casso, în 1720 se reamenajează fortificațiile orașului Timișoara cu care ocazie albia principală a Timișului rămâne definitiv la sud de oraș; albia râului rămasă lângă fortificațiile orașului este denumită definitiv Bega.

În anii 1727-1728 se sapă primele porțiuni de canal pentru desecarea terenurilor în scopul înființării suburbiei Fabric. Tot în anul 1727 au fost distruse toate morile de apă între Timișoara și Recaș, pentru a evita colmatarea Begheiului.

În anul 1728 se începe construcția unui canal de 4 km lungime în amonte de suburbia Fabric, deci pe teritoriul actualului sat.

În anul 1729, pe lângă cei 1000 (o mie) de țărani români și sârbi din Fabric, au lucrat și țărani din Ghiroda, muncă pentru care sunt plătiți cu câțiva creițari pe zi. În anul 1732 la marginea teritoriului Ghirodei, spre Timișoara, se construiește o instalație de pompare cu conducte duble din trunchiuri de pin, pentru a fi distribuită la cele 6 cișmele din oraș. Între anii 1906-1909 a fost construit nodul hidrotehnic din estul orașului Timișoara (așa -zisa turbină), în vederea regularizării canalului Bega, asigurarea apei pentru centrala electrică din centru și fabrica de bere ca și o cădere minimă de 2,7 - 3 m, pentru producerea energiei electrice (300 Mw/h/an). Mai recent, în vara anului 1997 se repara și moderniza centrala hidroelectrică. Conform informațiilor (apărute și în ziarele locale), se va începe construirea unei noi centrale hidroelectrice echipată cu turbine aduse din Suedia, asigurându-se alimentarea cu apă a Timișoarei și se va furniza aproape 13.000 Mw/h/an.

SOLURILE: Solurile dominante în câmpia înaltă sunt cernoziomurile medii levigate cu slabe degradări a texturii lor.

În luncă sunt soluri aluviale, de la mediu humifere până la cele puternic humifere cu procese de gleizare. Solurile din teritoriul comunei Ghiroda s-au format în două unități geomorfologice diferite (sudul câmpiei înalte a Vingăi și lunca Begăi). În câmpia înaltă, solurile au evoluat pe un relief plan, ușor înclinat, cu mici forme depresionare; totul pe un material luto-argilos cu apă freatică la mică adâncime, la 3-5 m sau chiar 2-3m, cu precipitații anuale de peste 600 mm/an (31mm/an) și cu o temperatură medie anuală de +10,9°C, toate acestea sub o vegetație de silvostepă, rezultată în urma tăierii unor pălcuri de pădure, acum 70-80 ani. Aceste condiții specifice au dus la alterarea solului cu reale procese de acumulare a bazelor în argilă și procese de levigare. Datorită microreliefului și a adâncimii mici a apelor freactice, solul reprezentativ este cernoziomul levigat cu o textură slab degradată, pe depozite gălbui sau roșcate luto-argiloase.

În micile depresuni la nordul căii ferate, unde apa freatică este la aproximativ 4m adâncime, solul este ușor pseudogleizat, iar în cele în care apa freatică este la sub 3m adâncime, solurile sunt de tip lăcoviște. Acolo unde apa stagnează mai mult timp, se pot observa și slabe procese de podzolire.

În măsura în care ne deplasăm spre sud, câmpia coboară spre lunca Begheiului, unde pânza de apă freatică este la mică adâncime - uneori la 2m-3m - au loc procese intense de acumulare a humusului saturat cu acizi humici și calciu iar în final, se formează lăcoviștile sau chiar mici porțiuni cu soluri salinizate și solonețuri. Actuala zonă îndiguită și canalizată a râului Bega, era puternic inundată datorită reliefului slab înclinat, de aceea soluri s-au format pe formațiuni tinere de nisipuri și mături și au devenit soluri aluviale mediu sau profund humifere, în trecere spre solurile aluvial cernoziomice. În aceste locuri se întâlnesc frecvent procese de gleizare.

Văile și meandrele părăsite, cu apă freatică la foarte mică adâncime (1m sau chiar mai puțin) sunt actual înmlăștinite. Solonețurile sunt aici, superficiale, iar lăcoviștile sunt puternic solonetizate, gleizarea este profundă (cca 60-65 ha) și sunt și soluri aluviale gleice de mlaștină (cca 130 ha).

Clima : Teritoriul comunei Ghiroda se caracterizează printr-un climat cu precipitații medii anuale de 631mm/mp și temperatura medie anuală +10,9°C. Media temperaturilor în lunile de vară a fost de +20,6°C iar în lunile de iarnă de 0,2°C. Temperatura maximă înregistrată a fost de +40°C (în data de 16 august 1952) iar minima absolută a fost de -29°C (în data de 13 februarie 1935).

Numărul zilelor cu temperatura medie de peste +25°C (zile de vară tropicale) a fost de 100 zile, iar a zilelor tropicale cu temperaturi de peste +30°C a fost de 40 de zile. Numărul zilelor cu brumă a fost, în medie, de 47,6 zile/an din care: 3,2 zile, în medie, în luna Aprilie, 4,4 zile în luna Octombrie, iar restul zilelor cu brumă a fost în perioada lunilor Octombrie – Aprilie.

Primul îngheț de toamnă apare, în medie la data de 4 octombrie, iar ultimul în data de 21 noiembrie. Primul îngheț de primăvară apare în medie la data de 23 martie, iar ultimul la data de 19 mai. Media ultimului îngheț de primăvară este considerată data de 15 aprilie. Numărul zilelor cu temperaturi sub 0°C a fost de 91 zile. Numărul zilelor cu precipitații a înregistrat valori medii anuale de 105,9 zile. Ploile torențiale înregistrate au fost deosebite, astfel la data de 14 iulie 1955 au fost 70,4 mm în 503 minute și cu o intensitate de 0,14 mm precipitații pe minut.

Precipitații maxime în 24 de ore au fost de 100 mm/mp, în luna Aprilie 1915. Cantitatea de precipitații în perioada dintre 1 martie-31 octombrie, a fost de 453 mm , în medie. Grosimea medie a stratului de zăpadă a fost de 36,7 mm/an. Media anuală a umidității relative a fost de 74%. Cea mai scăzută medie a umidității relative este de 62% în luna iulie, iar cea mai ridicată de 88% în luna decembrie.

Indicele de ariditate "De martonne" a fost de 30,2 iar lunile cu deficit de umiditate sunt: iulie (cu 22,7 mm), august (cu 20,4 mm) și septembrie (cu 21,0 mm). Toate aceste trei luni se află sub limita de uscăciune.

Regimul eolian se caracterizează prin frecvența mai mare a vânturilor din sectorul Nordic, cu 16,9% și din sectorul de Est, cu 15%, iar zilele calme reprezintă 20,9%. Viteza cea mai mare a vântului, înregistrată, a fost de 3,8m/secundă, din sectorul sudic și de 3,4m/secundă din Nord.

Ca o concluzie a climei existente, se pot cultiva pe terenurile aparținând comunei, majoritatea plantelor de cultură, fără a fi necesare irigațiile. Brumele târzii de primăvară dăunează culturilor de legume, de aceea sunt necesare măsuri de protecție sau cultivarea lor în sere. Irigațiile sunt necesare doar pentru cultura legumelor sau a unor culturi intensive, în rest, cantitatea de precipitații satisface necesarul de apă din sol.

Vegetatia: Vegetația este de tip silvostepă cu rare pâlcuri de pădure (pădurea Verde și pădurea Bistra). Caracteristic zonei este vegetația ierboasă mezoxerofilă, la câmpia din nord și vegetația hidrofilă în alternanță cu grupări mezofile, în luncă. Speciile lemnoase din pâlcurile de pădure sunt: Stejarul (Stejarul I Quercus pubescens și Quercus pedunculiflora), Cerul (Quercus cerris) și mai ales gârnița (Quercus frainetto). Pe lângă acestea se mai găsesc: Frasinul (Fraxinus excelsior), cornul, ulmul și sporadic fagul. În zona de luncă se întâlnesc specii lemnoase de esență moale, cum ar fi: Salcia (Salix fragilis și Salix alba), Plopul (Populus alba, Populus nigra) și Alunul (Alnus glutinosa). Vegetația ierboasă, în câmpie, este formată din: Selaria glauca, Selaria Viridis, Cynodon dactylo combinate cu Festuca pseudovina, Festuca sulcata și Lolium perene. În micile depresiuni se pot întâlni specii higrofile: pipirig (Corex pilosa), Alopecurus pratensis, Plantago major și plantago media.

Vegetația ierboasă din luncă este dominată de Alopecurus pratensis, Festuca sulcata, Corex vulpina, Juncus sp., Potentilla rectans și Trifolium hybridum. Micile porțiuni cu solonețuri și salinizări, au și specii halofile: Puccinellia distans și Plantago schwanzenbergian. Depresiunile cu slabă salinizare au și Trifolium fragiferum.

Fauna: Datorită activităților umane tot mai intense și a condițiilor ecologice destul de precare, fauna este reprezentată de vertebrate rozătoare: Hârciogul (Cricetus sp.), iepurele de câmp (Lepus europaeus), cățelul pământului (Spalax hungaricus), popândăul (Citellus citellus) iar în ape: Vidra (Lutra lutra), bibanul (Perca fluviatilis), șalăul (Sander lucioperca), roșioara (Scardinius erythrophthalmus), somnul (Silurus glanis), știuca (Esox lucius), crapul, cu varietățile sale (oglindă și golaș I Cyprinus carpio), carasul sau caracuda (Carassius carassius), plătica (Abramis brama), țiparul (Misgurnus fossilis) și altele. În ape și de-a lungul apelor apar: tritonul (Triturus vulgaris), salamandra (Salamandra salamandra) și numeroase broaște (Rana sp.). Din ce în ce mai rar se întâlnește șarpele de casă (Natrix natrix) și șarpele de apă (Natrix tessellata).

Pe câmp se întâlnesc numeroase șopârle (Lacerta viridis), potârniche (Perdix perdix), prepelița sau pitpalacul (Coturnix sp.). Dintre păsările răpitoare se întâlnesc, mai des sau mai rar, uliul găinilor (Accipiter gentilis), uliul păsărar (Accipiter nisus) sau migratori ca: șoimul (Falco peregrinus), șoimul rândunelelor (Falco subbutec) și vânturelul roșu (Falco tinnunculus). O altă categorie de păsări, aflate în zona de lângă cele două pâlcuri de pădure, apar: șorecarul (Buteo buteo), huhurezul (Strix), buha sau bufnița (Bubo bubo) și cucuveaua (Athene noctua), fazanul (Phaseanus colchicus), barza (Ciconia Nigra), cuibărind încă pe câteva case.

Numeroase sunt rândunelele, mai ales lastunul (Apus apus), ca oaspete de vară, cuibărind sub streșinile caselor; cea mai răspândită pasăre este vrabia (Paser domesticus). Dintre mamifere se întâlnesc, mai ales, vulpea (Canis Vulpes), viezurele (Meles meles), dihorul (Putorius), mistrețul (Sus acrofa), șobolanul de apă (Arvicola terrestris), grupuri de căprioare (Capreolus capreolus), arici (Erinaceus europaeus), cârțița (Talpa europaea) și din păcate, numeroși șoareci (Mus musculus).

Pentru prima dată în istoria știută a satului nostru, în iarna anului 1998-1999, au poposit pe malul râului Bega, lângă podul de lemn, într-o mică porțiune de apă limpede, neînghețată, cinci lebede. Ele au fost timp de două săptămâni, bucuria copiilor întregului sat. Lebedele s-au întors în iarna următoare (1999-2000), dar de data aceasta au fost doar trei. După o săptămână au plecat fiind așteptate și în iarna următoare, dar aceasta fiind deosebit de blândă, cu puțină zăpadă și doar câteva zile friguroase, lebedele mult așteptate nu au mai apărut. Păcat, erau așa de frumoase, au înfrumusețat locul și au adus uimire și multă bucurie în sufletele oamenilor și mai ales ale copiilor. Pentru oameni ca și pentru mine aceasta a fost ca un miracolprevestitor de lucruri bune; le mai așteptăm și astăzi, poate vor mai veni să ne aducă o rază de frumusețe și de lumină.

Istoricul așezării

Atestare documentara Teritoriul de astăzi al comunei Ghiroda, a fost locuit încă din timpul ocupației romane în Dacia, dar nu avea documente speciale pentru Ghiroda, de aceea vom folosi documentele istorice legate de orașul din imediata apropiere, Timișoara, și datorită faptului că marile evenimente istorice nu se puteau întâmpla la Timișoara, fără ca să nu influențeze și mica așezare din imediata apropiere, Ghiroda. Astfel, după cucerirea Daciei de către trupele romane conduse de Împăratul Marcus Ulpius Traianus (Traian) în anul 854 de la facerea Romei sau anul 100 după Hristos, teritoriul Banatului, din care făcea parte și teritoriul comunei Ghiroda, a intrat în provincia Dacia Ripensis (105 d. Hr. I 106 d. Hr.). Ceva mai târziu, când împăratul Claudius învinge pe Goți în anul 268 d. Hr., dar pierde Dacia în anul 275 d. Hr., goții rămân pe teritoriul actual al Banatului până în timpul domniei lui Constantin cel Mare, întemeietorul

Imperiului Roman de Răsărit, devenit mai apoi Imperiul Bizantin. Venirea hunilor conduși de Attila, duce la supunerea unei părți a teritoriului Daciei, dar la moartea acestuia în anul 454 d. Hr., cearta fiilor săi pentru moștenirea tatălui lor aduce pe vizigoți, ostrogoți și gepizi, alungați în secolul al VI-lea de longobarzi și avari și în secolul al IX-lea, de maghiari. Avarii, se pare ca au numit așezarea întărită dintre mlaștini (zambara - zurobara), cu numele de Beguey. Imperiul Roman, ca să se apere de poparele migratoare, au construit trei valuri de pământ, pentru apărare; unul dintre ele pleca de la Mureș, pe la Chesint, Bencec, Ianova și trecea printre localitățile Bucovăț și Moșnița, deci prin partea de sud-est a teritoriului de azi al actualei comune Ghiroda. Din cronică lui Anonymus, notarul regelui Bela al Ungariei, reiese că Arpad cu conducătorii săi Zoard și Cadusa, au trecut, în anul 895 d. Hristos și prin zona Beguey (Timișoara), zonă numită așa după râul Begh. După, ce l-au înlăturat pe principele Glad, au format Capitaneatus Kund (după numele unui conducător ungar). După unii istorici, acest capitanat nu a existat. În anul 1177 d. Hr., există date documentare privind apariția comitatului Timiș, legat de înfrângerea lui Ahtum, urmaș al lui Glad, de trupele lui Stefan cel Sfânt, regele ungarilor. Este momentul în care maghiarii schimbă denumirea avară de Beguey în Temesvar, ne spune Johann Nepomuk Preyer în "Monografia orașului liber crăiesc Timișoara". Tot el ne spune că în anul 1152 d. Hr. regele Geza al II-lea, înfrânge pe împăratul bizantin Manuel Comnenos, care în retragere, a pustiit și jefuit acest ținut, deci probabil și al teritoriului de azi al Ghirodei. Câțiva ani mai târziu devastează ținutul, cumanii, pentru ca în anul 1241 d. Hr. să pătrundă în zona noastră și hoardele mongolilor. În urma retragerii mongolilor, regele Bela IV, ridică cetatea Timișoarei și se îngrijește și de zona din vecinătate. Regele Ladislau al IV-lea Cumanul, a vizitat împrejurimile Timișoarei iar regele Carol Robert de Anjou, după ce obține coroana maghiară (pierzând-o pe cea napolitană), în 1309, zăbovește timp de doi ani între zidurile Timișoarei și în împrejurimile sale, apoi în anul 1316 se instalează în Timișoara, unde construiește și un palat. În anul 1330 d. Hr., în Timișoara și împrejurimile ei (deci și Ghiroda) cantonează marea armată a lui Carol Robert de Anjou, care a fost prost sfătuit de voievodul Transilvaniei, Toma Farkas și de stolnicul Dionisie de Szech, pentru a lupta contra lui Basarab, voievodul Valahiei. Deși primii locuitori s-au așezat pe aceste meleaguri încă din negura vremurilor, datele documentare scrise sunt puține și se află în arhivele fostului Imperiu Habsburgic și apoi Austro-Ungar, scrise în limba germană sau ungurească și foarte greu de obținut. Primul document istoric care amintește destul de vag, despre localitatea noastră este scris în limba ungurească și este numit "Szaz es Delmagyarorszag ujjabb tótenateböl" sau "O sută de ani de istorie a Ungariei" de Szentkiray, iar un alt document este : "Temesvarmagyar enleke" de Barany Agoston, din care reiese că satul a existat la jumătatea secolului al XIV - lea, încă înainte de a fi ocupat Banatul și Timișoara de către hoardele turcești.

Cel mai vechi document în care se amintește numele de GHIRODA, este registrul despre însemnările dijmelor papale din anii 1332 - 1337, cu titlul de : "Incipimut Rationes Decimaribus Sexennialibus Collectan in Hungaria ab anno 1332 ad annum 1337 a Jacopo Bercugari et Rajmondo Bonafato Colectoribus Pontificis" (în limba latină), care act, se păstrează în biblioteca Vaticanului din Roma. În acest document se amintește pentru prima dată de comuna Ghiroda sub denumirea de GHIRODA!

Actul atestării mai clare este anul 1389, când localitatea este menționată în documentele feudale sub numele de GYUREG. De altfel denumirea localității noastre a suferit mai multe schimbări de nume; astfel, în secolele al XIV - XVI-lea, în plin ev mediu european, a purtat denumirile: GYROD(1393), NAGYIJRWG(1429), GYWRED(1492), GYWRUG(1492), GYWREWD(1495 și 1497), GYWREG(1498), GYWREWDY(1497, 1503 și în 1511). Regele Ungariei Vladislav, numește în anul 1441 ca comite de Timișoara, pe Ioan Huniade iar după moartea acestuia, urmează ca comite primul său fiu, Ladislau, care se ocupă și de împrejurimile orașului. Matei Corvin, ajuns rege al Ungariei în 24 ianuarie 1458, vine la Timișoara în data de 28 august 1458 și inspectează și împrejurimile și probabil și Ghiroda. Prima apariție a turcilor în zonă, se produce în anul 1463 fiind conduși de Ali-Beg, pornit în lupta contra lui Ioan Pongrat, voievodul Transilvaniei. Pentru moment, turcii sunt alungați, dar revin în anul 1476, tot cu Ali-Beg, înfrânt din nou de comitele Ambrosiu Nagy. O importanță deosebită pentru cetatea Timișoarei, pentru împrejurimile sale și pentru o bună parte a Banatului a avut-o figura legendară a lui Pavel Chinezu care, începând din anul 1478 avea funcția de comite al Timișoarei și care imediat, în anul următor 1479 și apoi în anul 1481, luptă cu succes împotriva turcilor conduși de Ali-Beg și din anul 1492 de Skender Pașa, comandant de Smederevo. În anul 1492, Pavel Chinezu aduce și colonizează prin părțile Timișoarei, aproape 50.000 de sârbi. Din păcate, în anul 1494, Pavel Chinezu moare la Sankt-Klement, pe malul stâng al râului Sava. În anul 1514, răsculații conduși de Gheorghe Doja își stabilesc tabăra în apropierea Timișoarei deci și pe teritoriul satului Ghiroda. Câțiva ani mai târziu, în 1521 la 29 august armata turcească reușește să cucerească cetatea Timișoara în urma trădării unui sârb, locuitor al cetății. Armata turcă era condusă de însăși sultanul Soliman. Din acest moment urmează 157 ani de dominație otomană asupra Banatului. După plecarea sultanului Soliman, cetatea Timișoara reușește să scape pentru scurt timp, de turci, dar în anul 1552 sultanul Ahmed asediază cetatea condusă de Stefan Losonczy, o cucerește și îl numește pe Kasim Pașa ca guvernator (beglerbey). Tot în același an, 1552, întreg Banatul este transformat în pašalic turcesc (vilaiat) iar satul Ghiroda aparține de districtul (sangiacy) Timișoara. În anul 1697, guvernatorul din Halep, Djaafar Pașa, în întâmpină pe sultanul Ahmed II, plecat contra lui Eugeniu de Savoya; se pare că

sultanul a intrat în cetatea Timișoarei prin poarta Azab sau poarta Lugojuului, deci poarta dinspre satul Ghiroda, așa cum arată istoricul turc Eylia Celebi. Luptele turcilor cu noua putere în devenire, Austria durează până în anul 1697 (deci 14 ani), când, în urma Bătăliei de la Zenta (1697) se încheie Pacea de la Karlowitz. 1690 - 1700 - atestarea documentară că Ghiroda s-a menținut sub turci, așa cum reiese din "Conscripția lui Marsigli", în care GYIRODA, figurează între localitățile din jurul Timișoarei, aceasta într-o perioadă când, datorită luptelor dintre turci și austrieci, o parte dintre așezările bănățene, dispar. (Traian Birăescu – "Studii și documente bănățene de istorie, arta și etnografie", vol. I fasc. 1945, editura Vrerea, Timișoara, pagina 127.) Se pare că în anul 1711, pașa Hasan, guvernatorul Timișoarei, avea o gradină de vară la reședința sa dinspre Ghiroda, fapt care l-a determinat pe Eugeniu de Savoya să o cucerească prima, în timpul asediului său contra cetății Timișoara. La Ghiroda era cantonată o parte a armatei austriece condusă de contele Palffy. În anul 1716, Mustafa Pașa pierde definitiv cetatea Timișoara, în favoarea lui Eugeniu de Savoya, și astfel turcii se retrag din întreg Banatul de Nord. În timpul ocupației turcești era o populație stabilă ce se îndeletnicea cu cultivarea pământului; ceva mai târziu a venit și o parte a populației dinspre dealurile Iarmotei (actuala Giarmata), odată cu instalarea ocupației austriece. Mulți turci nu au mai părăsit comuna, contopindu-se în timp cu românii; aceasta în urma diverselor căsătorii mixte cu românii. Au rămas din această situație doar numele de familie cu nuanță turcească : Regep, Gruescu, Hiteșan etc. După izgonirea turcilor din Banat, în scrierile cabinetului secret al curții imperiale din Viena: "Designation deren unden Temeswaren Banat Sömstihen Dörferrund deinnesenenen begindlichen Hauser" din anul 1717 apare satul GIROVDA (în limba română: "Desemnarea satelor din Banatul Timișan și a caselor găsite").

1717 - Prima conscripție austriacă (recensământ al satelor) arată că GIROUDA, figurează cu 24 case, în cercul Timișoara. Încă înainte de pacea de la Passarowitz (1718), austriecii întocmesc o conscripție a tuturor satelor din Banat. Ceea ce este important în acest document este faptul că localitatea Ghiroda exista la sfârșitul dominației turcești, atunci când, de fapt, multe sate nu au mai supraviețuit. (Jenő Szentklaray - "Szaz ev del-magyarorszag ujjabb törteneböl", Temesvar, 1879 pagina 21 - "Ultima sută de ani de istorie a Ungariei") 1718 - în urma cuceririi Banatului de către austrieci, satul Ghiroda ajunge proprietatea curții habsburgice; în același an se construiește la Timișoara și funcționează până azi, cea mai veche fabrică de bere din țară. Se pare că încă de la începutul procesului de fabricație al berii, unii locuitori ai Ghirodei, cultivau hamei, necesar fabricării. 1718 - Banatul devine provincie austriacă și este împărțit de către guvernatorul general, contele Claudiu Florimund Mercy, în 12 districte camerale; Ghiroda aparține districtului cameral Timișoara. 1723 - 1725 - Pe harta Banatului Timișan, întocmită imediat după preluarea Banatului de la turci, sub guvernământul lui Florimund Mercy, GYRODA se află în districtul Timișoara, purtând simbolul de sat locuit și cu biserică. Sub acest guvernământ, o parte din hotarul comunei s-a cultivat cu orez și s-au plantat duzi. Harta are titlul: "Der Temeswaren Banat, Abgetheilet in Seine District"... Tot acuma, la marginea Ghirodei, contele Mercy, a instalat o mașină hidraulică pentru apa orașului. 1725 - Întrucât la GIRODA s-au ridicat diguri, apa nu mai alimentează morile, care trebuie închise. (Dr. Baroti Lajos - "Adattar delmagyarorszag XVIII, Szazadi, Törtenehez, Temesvar, 1893 - 1896" vol. I, pagina 389) "Harta lui Mercy" este terminată în anul 1728 la Viena, iar ceva mai târziu, până în anul 1751, comuna Ghiroda a fost alăturată circumscripției militare din Timișoara. După anul 1751, când administrația militară a fost trecută în administrație camerală, ținutul comunei a fost declarat ca avere a statului și a rămas așa până în anul 1778. 1729, 22 martie - oficiul administrativ al districtului Timișoara raportează Administrației Provinciale că locuitorii comunei Ghiroda vor să se mute în cea mai mare parte, pentru că suferă pagube mari la izlaz și pe ogoare, din cauza garnizoanei. (Dr. Baroti Lajos - Adattar - 1893 - 1896, vol. I, pagina 397). 1738 - 1739 - epidemie de ciumă, cu ultimele cazuri în anul 1740. 1740 - satul Ghiroda are biserică. (Dr. C. Gofsoreanu l "Situația românilor bănățeni în decursul secolului al XVIII-lea", Timișoara 1944, pagina 34-36) 1743 - Conscripția camerală amintește GYRODA între localitățile din districtul Timișoara, arătând că este sat locuit de români, care în acel an au plătit erariul, o contribuție de 330 florini, precum și 16 și 1/2 unități de dare, pe cap și 17 unități de dare pe avere. (Bujor Sandu - "Aspecte privitoare la situația Banatului în 1743", în Anuarul Institutului de Istorie din Cluj al Academiei RSR, XIII 1970, pagina 46). De menționat că este cel mai vechi document care atestă că Ghiroda era sat locuit de români. 1748, decembrie 7 - Rescript Imperial din Viena către Administrația Provincială a Banatului din Timișoara, prin care se ordonă amenajarea unei plantații de orez la GIRODA și expedierea unei probe la Viena. (Adattar - vol. I, pagina 86 și 87) 1749, martie 7 - se atestă documentar existența unei forjării (de fapt, textual ar fi "uzina metalurgică", specifică secolului al XVIII-lea). Administrația Provincială Timișoara ordona oficiului administrativ al districtului să se demoleze vechea forjărie din KIRODA, în care scop, să se asigure căruțele și oamenii pentru transportul până la Timișoara, la fierăriile și fabricanții de cuie, contra plată. (Dr. Baroti Lajos - Adattar - 1893 - 1896, vol. I, pagina 428) 1749, iulie 3 - Circulară a Administrației Provinciale din Timișoara către toate oficiile de administrație din Banat, prin care ordonă acestora să trimită fiecare un număr de roboțași la Paracz (Parta) și GIRODA, pentru a munci la plantarea orezului. (Dr. Baroti Lajos - Adattar - vol. I, pagina 209) 1761 - pe harta oficială a Banatului Timișan, GIRODA este un sat în districtul Timișoara, locuit de o populație de rit ortodox.

(Titlul hărții: "Temesvarer Bannat abgetheilet in Seine District und Process – 1761" - Împărțirea Banatului Timișan în districte și dezvoltarea lor") 1767 - statistica eparhiei Timișoara arată că GYIROUDA era comună cu parohie ortodoxă, preot fiind Mihai Nicolaevici din Topircea (sat transilvănean). (Ion B. Mureșianu - "Un document din 1767 privind aspecte ale vieții bisericești din Banat" în "Mitropolia Banatului", nr. 5-8 / 1767, pagina 532).

Documentul este semnat de Vincentius Ioanovich Vidak, "Temesvariensis et Lipoviensis Eppus", mitropolitul de mai târziu al Banatului. Faptul că era preot la Ghiroda cineva din Transilvania, dovedește clar relațiile românilor de aici cu cei din celelalte provincii românești. Tradiția spune că satul avea o bisericuță din lemn, aflată în apropierea râului Beghei, unde se afla pe atunci vechea vatră a așezării satului. Locul poartă și astăzi denumirea de "Vîna Bisericii" și "Satul bătrîn". Așezarea sătească era în acele vremuri, cu adevărat în apropierea râului Beghei, unde era și o bisericuță de lemn, situată unde este astăzi gospodăria familiei lui Petru Gligorovici, pe strada Dunărea (a lu-Sântălaba). În imediata apropiere există și astăzi "Vîna Bisericii", care în limbajul localnicilor se referă la o mică vale ce are apă doar în perioada cu ploi abundente. Administrația de pe vremea aceea, a satului, era făcută de către preotul comunității, care purta evidența noilor născuți, a căsătoriilor și a deceselor. Toate acestea erau scrise cu litere chirilice. Populația micii așezări era formată din români ortodocși, având ocupația de bază agricultura - cultivarea pământului cu grâu, orz, ovăz, secară, mei, sorg, sfeclă furajeră și viță de vie. Tot pe vremea aceea, spre est, spre satul Remetea, era un sat micuț numit "DEG", după numele familiei Deg, care își avea reședința în Remetea. Satul a fost nimic în anul 1788 și astăzi există doar amintirea locului în care s-a aflat. De altfel, localitatea DEG sau DAG este atestată documentar în anii 1333 - 1334, figurând între așezările care au fost impuse la plata decime papale. (Eleonora Calincof - "Contribuții documentare privind localitatea Moșnița, în secolul al XVIII-lea" - în "Studii de istorie a Banatului", Timișoara, 1933 pagina 190 și 197). Denumirea de DAG este menționată în 1334 de Coriolan Suciuc în "Dicționar istoric al localităților din Transilvania", editura Academiei RSR, 1966, vol. II partea a II-a, pagina 315-316. Denumirea DEG apare și în documentul următor: "De asemenea Ioan din DEG a plătit treizeci de banali". Această propoziție este menționată în "Socotelile lui Iacob al lui Berengariu și Rajmond de Bonafato, strângătorii dijmelor pe 6 ani din regatul Ungariei". (Documente privind istoria României, veacul XIV, C, Transilvania, vol. III (1331-1340) Ed. Academiei RSR, 1954, pagina 228). Istoriografia română menționează denumirea DEG pentru ultima dată în anii 1428-1429 ca "poss. DEG" și "Deegwtha și Via Deegwtha" - pe lângă Ghiroda. O altă localitate dispărută și ea a fost "SCHESWAR" care se afla între Ghiroda și Remetea Mare. Existența localității este atestată vreme de peste patru secole, începând cu anul 1333 și până în ultimele decenii ale secolului al XVIII-lea. În secolul XV-XVI a fost târg. Locuită sub turci apoi părăsită vremelnic la începutul stăpânirii habsburgice, așezarea aceasta se repopulează în scurt timp, figurând ca sat românesc în numeroase documente ale epocii. În 1772, Sheswar era format din 106 familii și avea un hotar de 3334 jugare și 668 stânjeni. În deceniul al nouălea mai exista și figura pe harta Banatului din anul 1738 sub numele de Shesvar. Spre sfârșitul secolului, probabil că s-a unit cu satul Remetea, așezare aflată mai aproape decât satul Ghiroda. Copiii din Sheswar, frecventau în anul 1776, școala din Remetea. (Eleonora Calincof I Contribuții documentare privind localitatea Moșnița, în secolul al XVIII-lea, în "Studii de istoria Banatului", Timișoara, 1993, pagina 198). 1769 - apare pentru prima oară cuvântul "KIRODA" pe harta lui Ignatz Müller I" Mappa Geographica novissima Regni Hungaricae divisi in suos Comitatus".

1769 - 1772 - GIRODA figurează pe harta iosefină, în cercul Timiș, plassa nr. 54 a hărții ca o localitate românească cu 94 familii, cu un fond funciar de 2520 jugăre și 1340 stânjeni teren comunal. Harta a fost întocmită din ordinul lui Iosif al II-lea, coregent pe atunci. Harta se numește: "Harta originală a Banatului Timișan realizată sub direcția cartierului general al Marelui Stat Major" sau în limba germană: "Original Aufnahmskarte des Temesvarer Banats"; scara 1:28.800 cu 208 planșe, 63 x 42 cm... 1769 - 1772 - pe Harta lui Francesco Grisellini, publicată de Nicolae Bolcan, apare satul "GIRODA" în districtul Timișoara, dar (surpriză), la sud de Bega!!! Titlul hărții: "Original Aufnahmskarte des Temeser Banats, ausgeführt in den Jahren 1769 - 1772 unter der Direktion des Obersten Elmpt des Generalquartiermesterstabe".

1774 - GYRODA, locuită numai de români, în districtul Timișoara, cercul Bucovățului. (J.J.Ehrler I "Banatul de la origini până acum - 1774", ed. Facla, Timișoara, 1982, pagina 147).

1774 - se înființează prima școală, una dintre primele școli din întreg Banatul, ceea ce înseamnă că la acea dată satul era cu o populație stabilă și destul de numeroasă.

1776 - satul Ghiroda avea în acest an o școală și 78 case, iar ca învățători erau: Simeon Grigorevici și Vasile Novac (nu se menționează însă, cu precizie, în ce ani au fost).

(Petre Radu, D. Onciulescu: "Contribuții la istoria învățământului din Banat până la 1800", București 1977, capitol VII).Trebuie să menționez că apariția școlii din Ghiroda s-a datorat, probabil, influenței favorabile a marii vecine din apropiere, orașul Timișoara.

1776 - documentul rechizitelor școlare necesare în care se arată că Ghiroda este comună cu 78 case, în districtul Timișoara. Școlii satului îi sunt necesare:

- ustensile pentru scris - 12;- bricege - 6;- tabele de calcul – 12;- creioane - 36;- foarfece pentru hârtie - 6;- sul de hârtie – 1. (Petre Radu, D. Onciulescu: Contribuții la istoria învățământului în Banat, până la 1800. București 1977 pag. 311-323)

Documentul original se păstrează în Serbia la "Archiv Vojvodine u Sremskim Karlovcima, Ilirska Dvorka

Kancelarija", document nr. 334/1776. Documentul privește rechizitele necesare pentru școlile triviale ilirice neunite din circumscriptiile Banatului Timișan, conform ordonanței emise la 1 octombrie 1776. 1776 - pe harta Banatului Timișan întocmită de Francesco Grisselini, numele GIRODA, figurează în zona Timișoara, ca sat cu 78 de case, cu școală și parohie. Preot era tot Mihail Nicolaevici (ca în 1767)

1777 , septembrie 18 - Raportul episcopului Moise Putnic către autoritățile austriece, prin care face cunoscut că GEROUA se află în protopopiatul Timișoara și că este localitate cu 80 de case și o școală. n Față de această situație, comparativ cu celelalte sate din Banat, Ghiroda era în acest secol XVIII o localitate foarte mică. 1777 - episcopul Moise Putnic trimite un tabel către mitropolia din Karlowitz, în care arată că Ghiroda are școală trivială (primară) neunită. (Victor Tîrcovnicu l I Istoria învățământului din Banat până la 1800, capitol 3, pagina 142, București 1978) 1777, 20 ianuarie - directorul școlilor neunite din Banatul provincial, Teodor lancovici, trimite un tabel privind necesarul de rechizite școlare. (V. Tîrcovnicu l lucrarea de mai sus, pagina 140)

1778 - 1779 - Ghiroda ajunge, din punct de vedere politico-administrativ, sub stăpânire maghiară, continuând însă să fie proprietatea curții imperiale austriece (aceasta încă din 1751). 1779 - cel mai vechi registru al parohiei din Ghiroda. 1779 - teritoriul Banatului a fost anexat Ungariei și împărțit în trei comitate: Timiș, Torontal, Caraș-Severin. Cu această ocazie, Ghiroda a fost atașată comitatului Timiș cu denumirea de GYUREK, după numele grofului ungar local.

1781 - domeniul Ghiroda este vândut lui von Sandor la suma de 30.500 florini. 1783 - pe harta "Banatului Timișan", întocmită imediat după predarea în 1778 - 1779 a Banatului Timișan la unguri și împărțirea lui în comitate, GIRODA, apare în comitatul Timiș. 1786 - GIRODA este sat românesc în Banat, la 1/4 milă sud-est de Timișoara. Locuitorii satului folosesc pământurile lor, mai ales pentru însămânțarea cu lubeniță, castraveți și a piperului turcesc (ardei subțiri). (Johann Mathias Karabinsky l Geographisch- historisches und Produkten Lexicon, Pressburg, 1786, pagina 201)

1791, 16 mai - în tabela cu restanțele de plată a contribuției "Tabella Imputationalis Summaria", păstrată la București, la Direcția Generală a Arhivelor Statului, secția microfilme Austria, la filmul 120, cadrul 482, se arată că la GYRODA se afla o proprietate numită "Köszeghyana". 1797 - Datrită așezării satului în lunca Begheiului, care a pricinuit mari și repetate necazuri prin revărsările sale, oamenii au hotărât să mute vatra satului mai spre nord. Acest lucru s-a întâmplat în anul 1797 și anii următori iar cei care au rămas pe vechiul loc s-au numit cei din "Satul bătrân". Populația din acele timpuri era fie provenită dinspre nord, de pe dealurile Iarmotei, fie rămași după izgonirea turcilor. Retragerea turcilor, după cei 164 de ani de la apariția lor pe aceste meleaguri, a făcut ca o parte a populației să se înrudească cu băștinașii (prin căsătorie); așa se explică de ce era atât de frecvent numele de familie Regep sau Hiteșan, nume care, chiar până la al II-lea război mondial era des întâlnit. 1802 - GIRODA apare pe harta din Atlas Hungaricus sen Regnorum Hungariae, Croatiae et Slavoniae; Viennae 1802.

1802 - preot în comună era Teodor Gligorovici (1802-1814), acestuia urmându-i Pavel Pavlovici (1814-1816) și apoi din nou între 1817-1834.

1803 - se înalță o nouă biserică ortodoxă nepictată 1803 - pe harta "Obernungern III-tes Blatt enthaltend die Torontaler, Temesvarer und Krashower Gespannichafft" (A treia pagină de sus cu teritoriile Torontalului, Timișoarei și Carașului), apare din nou denumirea de GIRODA.

1811 - satul GIRODA aparține comitatului Timiș, cercul Timișoara și este localitate de clasa a 2-a. (Arhivele Statului, Timișoara, fond Prefectura Județului Timiș - Torontal, dosar 1/1811) 1813 - pe vechea carte bisericească "Antologhion" este scris numele învățătorului din acel timp, Ioann Blagoevici.

1828 - satul este amintit între localitățile bănățene, în statistica oficială, cu numele de GIRODA! 1839 - istoricul ungar Fenyes Elek, arată că GIRODA este sat românesc, lângă Timișoara, pe drumul de poștă ce duce la Lugoj și are: 30 catolici, 6 evangheliți, 2 reformați, 888 ortodocși și 6 evrei. Satul are biserică ortodoxă și un hotar de 36,6/8 sesii iobagiale. Proprietar feudal este Gyürky Pal (Pavel), prefectul comitatului Caraș. (Fenyes Elek l Starea actuală statistică și geografică a resurselor Ungariei, Pesta, 1839, pagina 347)

1843 - Sematismul greco-neuniților de la Buda arată că satul GIRODA are o "parohie antică", adică din vechime, cu matricole din 1779, preot fiind Ioan Țăran iar învățător, Simeon Grigorievici, care avea 15 elevi. Satul avea 967 locuitori, ortodocși.

1848 - revoluția din acest an, nu are acțiuni deosebite la Timișoara. În planul Timișoarei, din anul 1848, apare drumul spre Ghiroda și Remetea - Lugoj și o porțiune din Pădurea Verde. 1849 - insurgenții revoluționari ai generalului Bem, ajung la marginea de est a cetății Timișoarei, în zona Pădurea Verde, spre Ghiroda în zona pădurea și pusta Cioca. 1852 - împăratul Franz Iosef I, face o vizită la Timișoara, în data de 14 iulie și este întâmpinat și de locuitori ai satului Ghiroda.

1853 - pe harta Voivodinei Sîrbești și a Banatului Timișan, GIRODA se află în cercul Timișoara. Provincia aceasta a fost înființată de austrieci după revoluția de la Buda din 1848, astfel austriecii îi pedepsesc pe unguri pentru răscoala lor, înființând această provincie cu centrul la Timișoara. Provincia a durat până la dualism. Titlul original al hărții este: "General - Karte der VojvodshaftSerbien und des Temesher Banates", 1853. Harta a fost întocmită sub guvernământul contelui Coronini - Cronberg, guvernatorul provinciei.

1854 - Sematismul romano-catolic din anul 1854 la pagina 28, ar arăta că GIRODA are biserică ortodoxă cu 840 de ortodocși care vorbesc "limba daco-romană", 46 catolici, 18 reformați. Tot aici se arată că "Erzebethaz" este prediu (pustă) și are un număr de 24 catolici și 15 reformați.

1857 - Sematismul romano-catolic din 1857 la pagina 27, arată că GIRODA are biserică ortodoxă, cu 840 de ortodocși, 46 de catolici și 18 protestanți (la fel ca în 1854). 1861 - Sematismul romano-catolic, la pagina 32 arată că satul GIRODA are biserică ortodoxă, 844 ortodocși, 68 catolici, 14 reformați, 3 evrei iar mica localitate Erzsebethaz, este socotită prediu (pustă) cu 41 catolici.

1863 - satul GIRODA avea 1039 locuitori.

1865 - Sematismul romano-catolic din 1865 pagina 14 arată că GIRODA are biserică ortodoxă, 843 ortodocși care vorbesc "limba daco-romană", 85 catolici, 14 reformați și 3 evrei iar Erzsebethaz este prediu cu 232 catolici și 16 protestanți.

1866 - Sematismul romano-catolic din 1866 pagina 30, spune că GIRODA are 847 ortodocși, 81 catolici, 10 protestanți, 3 evrei și 1 reformat

1870 - satul număra 1233 suflete.

1881 - recensământ maghiar. Denumirea comunei: GIRODA , în comitatul Timiș, plasa centrală, cu 184 case și 909 locuitori, din care, după limba maternă sunt:

- 718 români
- 113 maghiari
- 40 germani
- 6 slovaci
- 1 sîrb-croat
- 29 nu cunosc limba oficială
- 2 cu limba străină teritoriului.

după religie:

- 737 ortodocși
- 129 romano-catolici
- 3 greco-catolici
- 26 evanghelici
- 11 israeliți
- 3 alte religii

alfabetizați, cunoscători de carte: 158.

Se poate observa din aceste date că Ghiroda a rămas sat românesc și că erau încă puțini unguri colonizați aici. Aceste date sunt luate din: "Principalele rezultate ale recensământului efectuat în țările coroanei maghiare, la începutul anului 1881, ordonat pe comitate și comune", editat de Oficiul pentru Statistica National Maghiar al Agriculturii, Industriei și comerțului, vol.II, Budapesta, 1882

1881 - vânzarea satului Ghiroda

Între 1718 când are loc pacea de la Passarowitz și anul 1778, întregul Banat (deci și satul Ghiroda) a fost proprietatea Casei de Habsburg (moșia personală a familiei imperiale). În anul 1778, Împărăteasa Maria Tereza, cedează Banatul, ungarilor, fără a renunța la dreptul ei de proprietate. În Banat, s-a introdus administrația maghiară, dar satele au rămas "proprietate camerală", adică proprietatea împărăției. În 1881, Iosif al II-lea s-a decis să vândă unele din moșiile sale din Banat. Vânzarea satelor s-a făcut prin licitație la Viena. Satul Ghiroda a fost cumpărat de Sandor Mihaly de la Pozsony. Prețul de strigare la licitație a fost de 21.772

folcini și 55 creștari, iar prețul de vânzare a fost de 30.500 florini. Sandor Mihaly a cumpărat și satul Giarmata. Cu această vânzare-cumpărare satul Ghiroda, din "proprietate camerală" a devenit proprietate privată. (Szentklaray Jenő - Szaz ev del - magyarorszag ujjabb törteneteből, = Ultima 100 de ani de istorie a Ungariei, Temesvar, 1879, pagina 407)

1883 - Sematismul romano-catolic din 1883 la pagina 68 arată că satul GIRODA avea 978 ortodocși, 70 catolici, 4 evrei și biserică ortodoxă. În continuare, la aceeași pagină 68, se arată că există o mică așezare, fără biserică, cu 45 catolici, 10 ortodocși, 4 greco-catolici și 5 evrei, așezare numită, Erszebethaza. Actual, nici cei mai vârsnici săteni nu-și mai aduc aminte de această micuță localitate, dispărută de mult. 1884 - pe harta numită: "Remekhazi", localitatea GIRODA, apare în comitatul Timiș, plasa centrală, sat constituit din 184 case, 909 locuitori și cu un hotar de 4159 jugăre cadastrale. Notariatul, judecătoria, secția financiară și poșta erau la Timișoara. Titlul hărții: "Situția economică și culturală a județului Timiș" - făcută de Karoli Remekhazi, păstrată la Muzeul Banatului, film 2437/11...

1889 - Sematismul romano-catolic din 1889, pagina 65, ne arată că GIRODA se află la 4,1 km de cartierul timișorean Gyarvaros, că are o biserică ortodoxă și 750 de creștini ortodocși, 131 catolici, 5 greco-catolici, 7 augustini, 5 reformati, 8 evrei.

1889 - Sematismul romano-catolic din 1889, la pagina 64, se arată despre Erzsebethaza, că se află la 6,2 km de suburbia Gyarvaros a Timișoarei, locuită de: 34 catolici, 4 greco-ortodocși, 1 greco-catolic și 7 evrei.

1890 - recensământ maghiar, care arată că Ghiroda avea 1.299 locuitori cu 210 case și 4159 holde cadastrale și cu 242 unguri, 25 germani, 11 slovaci, 975 români, 23 sârbi și 23 alții. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în Ghiroda a funcționat o școală confesională ortodoxă, învățători fiind: Vasile Novac, Gruia Vermeșianu (31 mai 1867 - 4 aprilie 1871), Chișodzan Ion (1873), Ioachim Boncea (1873-1892), Matei Milencovici (1894-1899).

Nu se cunoaște data zidirii școlii din sat, dar se știe că în anul 1882, clădirea școlii a fost restaurată. Șirul învățătorilor de la sfârșitul secolului XIX și apoi în continuare este urmat de Constantin Micu (1899 - 1909) și Alexandru Roja (1909-1920). De menționat că învățătorul Alexandru Roja a fost, între anii 1919-1926, director al Internatului de învățători din Timișoara.

1897 - GIRODA, așezată în comitatul Timiș, plasa centrală, prezenta următoarea situație agricolă: 210 gospodării țărănești, un fond funciar de 4.150 jugăre cadastrale (2438 jugăre pământ arabil, 80 jugăre grădină, 1.108 jugăre izlaz, 28 jugăre vie plantată și 23 jugăre vie scoasă, 300 jugăre pășune, 173 jugăre pădure, stuf și pământ neproductiv). Satul mai avea: 3319 pomi fructiferi și un lot de animale format din 630 vite cornute, 217 cai, 226 porci, 273 oi, apoi 2626 păsări și un număr de 41 stupi de albine. Din suprafața gospodăriilor erau: 1787 jugăre în proprietate, 46 jugăre în uzufruct și 2.317 jugăre luate în arendă. Privind numărul gospodăriilor asigurate contra incendiilor, erau 14 clădiri, și asigurate în general erau numai 3 gospodării, iar contra înghețului era doar o singură gospodărie. Atelajele cu 1 cal erau în număr de 13, cele cu 2 cai, erau 118 iar cele cu 3 cai - 11. Atelajele cu boi aveau următoarea situație: cu 2 boi - 71, cu patru boi- 4 iar atelajele cu vaci - 4. Referitor la pomii fructiferi erau: 428 meri, 66 peri, 49 cireși, 567 vișini, 127 piersici, 92 caiși, 193 pruni, 101 nuci și 795 duzi. În privința animalelor cornute, situația era următoarea: tauri până la 1 an - 14, tauri până la 2 ani - 2 și până la 3 ani - 2. Vaci până la 1 an - 59; până la 2 ani -39; până la 4 ani - 24 iar peste 4 ani - 146. Boii, folosiți pentru muncă erau, până la 1 an - 4, până la 2 ani - 32, până la 3 ani - 54, până la 4 ani - 44 iar peste 4 ani - 180 boi. În întreg satul era un număr de 630 taurine. În privința cailor, situația era următoarea: armăsari, până la un an - 5 capete, până la 2 ani - 9 capete, până la 3 ani - 3 și peste 3 ani - 3 capete; iepe, situația era: până la 1 an - 3 capete, până la 2 ani - 6 capete, până la 3 ani 6 capete, până la 4 ani - erau 16 capete iar peste 4 ani erau 67 capete. Situația poate fi completată cu caii castrați; astfel era un singur cal castrat în vârstă de până la 2 ani, 2 cai de 3 ani, 8 cai în vârstă de până la 4 ani și 88 cai castrați în vârstă de peste 4 ani. Situația de mai sus reprezintă statistica agricolă a țărilor coroanei maghiare în urma legii din august 1895, redactată de Oficiul Național de statistică al regatului maghiar, Budapesta, 1897. Documentul este păstrat la Arhivele statului, Timiș, la bibliotecă, la nr. inv. 5806.

1897 - denumirea de GIRODA, apare și pe harta "Temes Varmegye" de la Pal Gönczy, Budapesta.

1900 - Conform recensământului maghiar din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, GIRODA avea în anul 1869, 1232 de locuitori, apoi a fost următoarea situație:

anul 1880 - 909 locuitori

anul 1890 - 1299 locuitori

anul 1900 - 1184 locuitori

Micșorarea numărului de oameni din anul 1880, față de recensământul din 1869 se datorește plecării unor familii întregi în America. (Buletinul statistic maghiar Budapesta, 1902).

1900 - Penultimul mare recensământ făcut de către maghiari spune că GIRODA avea 4.159 jugăre de teren și 1.184 de locuitori, din care 596 sex bărbătesc și 588 sex femeiesc. În privința vârstei erau 116 persoane sub 6 ani, 153 între 6-11 ani, 75 persoane între 12-14 ani, 112 între 15-19 ani, 332 persoane între 20-39 ani și 295 persoane între 40-59. Peste vârsta de 60 ani sunt 98 persoane și o persoană cu vârsta necunoscută.

Erau căsătoriți - 527 inși, alți 556 erau necăsătoriți, văduvi erau 101 persoane.

În privința limbilor vorbite situația era următoarea:

- maghiară - 232;
- germană - 117;
- română - 774;
- sârbă - 9
- slovacă - 1.

Religia: ortodocși - 835;

- romano-catolică - 298;
- greco-catolici - 3;
- reformați - 31;
- israeliți - 12;
- altele - 5.

Vorbeau ungurește - 300 persoane iar 439 nu știau carte.

În privința locuințelor, erau 247 case, din care: - 5 case construite din piatră și cărămidă;
- 5 case din piatră la bază dar pereții de văiușă sau lut

- 237 case erau complet din pământ bătut.

Acoperișurile caselor erau din țiglă, la 55 case; apoi la 28 case erau din șindrilă și la alte 164 case acoperișul era din trestie sau paie. (Recensământul țărilor coroanei maghiare din 1900, volum I, Budapesta 1902)

Începutul secolului XX. În satul Ghiroda până la Marea Unire cu România, din 1 decembrie 1918, au funcționat următorii învățători: Constantin Micu (1899-1909) și Alexandru Roja (1909-1920). În anul 1907 s-a zidit o școală maghiară de stat (întreținută de stat), având ca învățători pe Czinczik Gavrilă și Philipp Petru.

1910 - Conform ultimului recensământ maghiar pe acest teritoriu, satul se numea GYŐRŐD și se afla în plasa centrală a comitetului Timiș având 4.159 jugăre teren și 1419 locuitori, din care: 716 bărbați și 703 femei.

Potrivit vârstei, erau 156 persoane sub 6 ani, 141 persoane între 6-11 ani, 76 persoane între 12-14 ani, 138 persoane între 15-19 ani, 459 persoane între 20-39 ani, 304 persoane între 40-59 ani și 145 persoane cu peste 60 ani. Referitor la starea civilă: 607 erau necăsătoriți, 702 căsătoriți, 109 persoane văduve și 1 persoană divorțată legal.

Limba maternă era: maghiara, la 449 persoane, germana la 54 persoane, slovacă la 7 persoane, româna la 851 persoane și vorbeau ungurește un număr de 639 persoane.

Religia era un mozaic de credințe: astfel - 435 persoane erau de religie romano-catolică, 8-greco-catolică, 43 evangheliști, augustini, 898-ortodocși, 24-evangheliști-reformați, 10 erau israeliți și o persoană de religie unitariană. Știutori de carte erau: 683 persoane.

Privitor la case: 20 case erau din pietre și cărămidă, 16 case aveau la bază cărămida dar cu pereți din văiușă sau lut, 218 case erau complet din pământ și 6 case erau construite din lemn sau alt material. Acoperișul caselor era din țiglă, la 124 case, din șindrilă la 11 case iar 125 case aveau acoperiș din trestie sau paie. Satul avea, în total, 260 case.

(Recensământul făcut în țările sfintei coroane maghiare în anul 1910, volumul II, Budapesta 1913).
1913 - Cele patru György (Gheorghe). În vecinătatea Timișoarei în evul mediu au existat nu mai puțin de patru localități care au fost denumite din numele propriu György (Gheorghe). Deoarece numele Gheorghe, în diferite limbi, dar mai ales în limba slavă, are mai multe versiuni, să vedem care dintre ele se referă la comuna noastră, Ghiroda.

a) primul sat care purta numele de Szent György (Sfântul Gheorghe) era așezat la nord-vest de Timișoara, localitate care în zilele noastre nu mai există.

b) al doilea sat purta denumirea de Nagy - György, dar cel mai des amintită sub forma populară și prescurtată de GIURO(-da). Această localitate este, mai mult ca sigur, satul Ghiroda de astăzi. Localitatea se afla la est de oraș.

c) a treia localitate era în imediata apropiere a celei de a doua, localitate amintită doar o dată, în izvoarele istorice, sub numele de Kis-György.

d) a patra localitate este amintită de câteva ori, sub numele de Szent-György, dar de cele mai multe ori sub numele de Gyurok (Girocul de astăzi), așezat la sud-est de orașul Timișoara. Nagy-György (GYRODA) este amintită în anul 1393 ca Villa Gyrod, împreună cu Reketyes și Jenő. Iată deci, că încă din acele timpuri, apare denumirea destul de clară de Ghiroda. Conform poruncii regelui Sigismund (porunca din 13.XII.1428) biserica din Arad face în 27 ianuarie 1429 o inspecție la Giarmata - Timiș. În raportul întocmit se enumera: poss. Nagyrywg și Via Gyruguth (Ghiroda). După aceste date, nici chiar istoricul ungar Csenki, nu mai constată că, prin Nagy-György se înțelege Ghiroda. În documentele istorice ale secolului al XV-lea, se întâlnește de mai multe ori denumirile de Gyuroda și Gyrok.

Numele satului se găsește sub mai multe forme:

- 1492 GYWRED;
- 1494 GYWRUG;
- 1495-1497 GYWREWD;
- 1498 GYWREG;
- 1497,1503, 1511 Johannes GYWREWDY și GEWREWDY de KENEZ.

Istoricii unguri scriu diferit numele: Csanki scrie GYŐRŐD iar Boraszki scrie GYÜRÖD.

Satul se populează în perioada 1690-1700 iar la conscripția din 1717 satul avea 24 case și se numea GIROUDA, adică GYURO plus surfixul slav și maghiar "d". Biserica satului este sfințită în onoarea Sfântului Gheorghe (Szent György), ca dovadă clară că numele satului provine de aici. (extrase din: Milleker Bodog, Delmagyarország középkori földrajza, = Istoria evului mediu maghiar, Temesvar, 1913, pagina 188-189).

1914-1918 - O bună parte a tinerilor și adulților bărbați, din satul nostru, au luptat pe diversele fronturi ale primului război mondial, înglobați în rândurile armatei austro-ungare. Eroilor căzuți pe câmpul de luptă, li s-au ridicat în fața bisericii un monument, în anul 1923.

Prima statistică făcută după Marea Unire din Decembrie 1918 arată că Ghiroda era în plasa centrală, județul Timiș, cu 1184 locuitori din care: 774 români, restul unguri, germani, țigani. Satul era cu parohie ortodoxă, o filie a parohiei greco-catolice din Timișoara iar poșta era la Remetea. (Silvestru Moldovan, Nic. Togan - Dictionarul numirilor de localități cu populație română din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, ed. II, Sibiu 1919 pagina 81).

Obiceiurile, cultura și limba comună au făcut ca unitatea poporului roman bănățean să nu fie înțeleasă de stăpânirea străină austro-ungară și au numit-o "miracolul românesc". Banatul a fost încorporat samavolnic la Ungaria în anul 1860, deși reprezentanții bănățeni s-au opus acestui act arbitrar. Biserica română a fost aceea care a întreținut flacăra națională spre unirea Banatului cu "țara" și formarea "României mari".

Manifestații antiguvernamentale încep la Timișoara în 067 octombrie prin distrugerea statuilor generalilor austrieci și continuă în 20, 26, 27 și 28 octombrie 1918. Pe parcursul lunilor octombrie și noiembrie 1918 în satele din jurul Timișoarei, deci și la Ghiroda, țăranii au atacat primăria satului, au alungat autoritățile austro-ungare, au ocupat conacele din Erjibet și Pustă și și-au împărțit produsele agricole. Pentru a contracara diversiunea maghiară care dorea o republică autonomă bănățeană în cadrul Ungariei, ofițerii români în 31 octombrie 1918 formează Consiliul național militar roman și în aceeași zi Consiliul național roman(civil). Spre seară a avut loc o mare adunare populară în fața primăriei din actuala Piața libertății unde au participat și românii din Ghiroda alături de cei din garda națională a satului, proaspăt înființată. La 21 noiembrie 1918 sinodul episcopilor ortodocși și Greco-catolici de la Arad a hotărât ca în biserici să nu mai fie pomenit numele împăratului Carol de Habsburg.

La Alba Iulia, 01 decembrie 1918 au participat 5 episcopi, 4 vicari episcopali, 129 protopopi și preoți, bănățenii fiind reprezentați de Ioan I.Popp, episcopul ortodox al Aradului care avea în subordine și biserica din Ghiroda. Deplasarea s-a făcut cu trnul din gările Timișoara și Lugoj deși armata de ocupație sârbă a îngreunat plecarea delegației. În timpul marii adunări de la Alba Iulia și în biserica din Ghiroda s-a oficiat serviciul religios și s-a arborat tricolorul românesc. Consiliile naționale din sate și-au desfășurat activitatea în spiritul dreptății și egalității între națiuni, fără răzbunare; acestea arătau lumii că națiunea română întregită nu este răzbuțătoare și dorește pace și înțelegere cun toată lumea. Manifestațiile din Banat au ajuns să fi cunoscute și peste hotare, dovadă că însuși președintele american, W. Wilson, a dat o proclamație în 14 puncte, privind condițiile de unificare cu România. Alegerile pentru delegația de la Alba Iulia s-au făcut la școala confesională de lângă biserică, în ziua de 27 noiembrie 1918 imediat după Liturghie, când preotul a îndrumat oamenii să-și aleagă proprii delegați. Mulți români din Ghiroda au participat la 01 decembrie 1918 la liceul de muzică din Timișoara când s-a înființat un cor românesc, sub conducerea lui Iosif Velceanu. Votarea unirii cu "țara" s-a făcut de cei 1228 de delegați, dintre care 350 erau bănățeni dintre care 3 erau din Ghiroda.

1921 - După Marea Unire, Ghiroda avea un hotar de 4159 jugăre cadastrale, 1214 locuitori (sub unguri a avut 1419 locuitori); ceea ce înseamnă că după îndepărtarea dominației ungurești, o parte a ungarilor s-au retras din sat, imediat după retragerea stăpânirii. Erau 708 români, 437 unguri, 42 germani, 13 evrei și 14 alții (probabil țigani). Satul avea 212 case și aparținea acuma, județului Timiș-Torontal, plasa centrală. Secretariatul comunal era la Remetea, judecătoria cercuală și tribunalul la Timișoara, percepția la Freidorf, poșta la Remetea, dar avea gară locală (hartă)și era centru de comună.

(C. Martinovici, N. Istrati l' Dicționarul Transilvaniei, Banatului și celelalte ținuturi alipite, Cluj 1921 pagina 115).

1925 – Se înființează o "Casă Națională". În sat exista deja o reuniune de cântece, condusă de învățătorul Milencovici Matei. Referitor la ultimii ani ai stăpânirii austro-ungare, se arată că conform legii de maghiarizare a populației băștinașe, fosta stăpânire, prin ordinul Ministerului de Interne nr. 125.803 din aprilie 1909, denumirea comunei a fost maghiarizată sub forma de GYŐRŐD KŐSEG și rămâne așa până la căderea Imperiului austriac.

Anexarea Banatului la patria mamă, în anul 1918, face ca subprefectul județului Timiș-Torontal, cu ordinul 10.480 să fixeze din nou denumirea de Ghiroda, nume purtat și azi.

1930 - satul Ghiroda are 4056 locuitori, din care 1253 români, 1742 unguri, 929 germani, 3 ruși, 1 rutean, 59

sârbi, 1 bulgar, 20 slovaci, 1 polonez, 22 evrei, 1 armean, 20 țigani și un număr de 4 persoane, nedeclarați. Acesta este primul recensământ oficial românesc, după 1918, în care apar și limbile materne:

- limba română 1211; maghiară - 1840; germană - 910; rusă - 3; sârbă - 54; slovacă - 9; polonă - 2; idiș - 4; țigănească - 17 și încă o persoană cu limba nedeclarată. (Recensământul populației din 1930, volumul I partea 1, pagina 468) 1931 - este centru de comună, aparținându-i și satele: Crișan și Sever Bocu. La 300-400 metri est de ultima stradă (actual strada Sinaia), era o mică colină, numită atunci "Calaster" iar ceva mai târziu "Cetățuia", lângă care se scotea argilă necesară fabricării cărămizilor arse. Se pare că șanțul de lângă "Cetățuia" era o rămășiță a unui șanț roman de apărare "Lines romanorum". Șanțul se numea "șanțul jivinelor" și pornea de la așa zisa "Valea Hanțului", dinspre Remetea trecea prin nord-estul satului și ajungea spre vest, aproape de actuala Pădure Verde. Trupele turcești, pe vremuri, au folosit acest șanț ca punct de observare a inamicului. 1932 - în Ghiroda, funcționa "Societatea de ajutor cultural". (așa cum reiese din Arhivele statului - Timiș, fond Tribunalul Popular Orășenesc Timișoara, Persoane juridice, dosar nr. 35/1932) începe înălțarea actualii biserici ortodoxe române, pictată, care se sfințește în anul 1935, când a fost demolată vechea biserică, ce data încă din anul 1802. (Ion Lotreanu în Monografia Banatului 1935, pag. 193-194).

1939-1940 - Ghiroda avea 1538 locuitori în cele 426 gospodării și 2457, 1/2 hectare teren, din care 2181 ha era terencultivat, 10 ha erau bălți, 11 ha mlaștini și 249 ha terenuri speciale. (Arhivele Statului, Timiș - fond camera de Agricultură a județului Timiș-Torontal, dosar 17/1939). 1940-1941 - Ghiroda avea 2304 hectare teren, cultivat cu cereale, leguminoase, uleioase, rădăcinoase și legume, dar și 488 ha de fânețe, 207 ha pășune, 5 ha vie și 1 ha de pomi fructiferi în plantație tânără fără rod. Este pentru prima dată când se specifică că satul Ghiroda avea și 1 ha de pădure. (Arhivele Statului - Timiș, fond camera de Agricultură, dosar nr. 17/1940)

1941 - Ghiroda avea 416 case dar 430 gospodării și avea un număr de 1585 locuitori (850 români, 518 maghiari, 164 germani și 53 alții). Erau consemnate întreprinderi și meserii: un număr de 17 meserii. (Recensământul general din 1941 în Institutul Central de Statistică, București 1944).

1942 -Ghiroda avea 2362 locuitori, cu 2303 ha teren, 153 cai și 2 vite declarate. (Arhivele statului - Timiș - fond Camera de Agricultură a județului Timiș-Torontal, dosar 27/1942)

1943 -Ghiroda are 474 gospodării iar Ghiroda Nouă avea un număr de 408 gospodării. (Arhivele Statului -Timiș, fond Camera Agricolă, dosar 30/1943).

1950 -satul Ghiroda face parte din regiunea Timișoara, raionul Timișoara, fiind centru de comună. 1956 - Ghiroda este centru de comună și îi aparține și satul Giarmata - VII. La recensământul populației din data de 21 februarie 1956 erau 2416 locuitori (1117 de sex masculin și 1299 de sex feminin).

1966 - comuna Ghiroda aparține regiunii Banat, dar face parte din teritoriul administrativ al orașului Timișoara, și avea un număr de 4.342 locuitori.

1972 --- Ghiroda este comună suburbană a municipiului Timișoara, sediu de comună, aparținându-i și localitatea Giarmata – VII.(Gh. Drinovan – Micromonografia județului Timiș, Timișoara, 1973, pagina 143)

1977	-	comuna	avea	3.196	locuitori.
1984	-	Ghiroda	avea	3.753	locuitori.

1997 - cu ocazia sărbătoririi Rusaliilor (ruga satului) și a 660 de ani de atestare documentară a comunei Ghiroda și a 195 de ani de atestare a bisericii române ortodoxe.

Aspecte demografice:

Populatia întregii comune, din 1966 până în anul 1997, este redată în tabelul următor:

Populatia Totală	Bărbați	Femei	
Recensământ 1966	4251	2167	2092
Recensământ 1977	6047	3085	2962
1 ianuarie 1989	6043	2962	3081
1 ianuarie 1990	5999	2915	3081
1 ianuarie 1991	5411	2630	2781
1 ianuarie 1992	4908	2390	2518
1 ianuarie 1993	4756	2310	2448
1 ianuarie 1994	4714	2295	2419
1 ianuarie 1997	5284	2570	2714

În anul anul 1997, din cei 5284 locuitori, 3824 erau în Ghiroda (1850 bărbați și 1974 femei). Pentru anul 2010 se prognozează un număr de 5.500 locuitori numai pentru satul Ghiroda !

Recensământul populației și al locuințelor a avut loc între 18-27 martie 2002 și au fost folosiți 15 recenzori (12 în Ghiroda și 3 în Giarmata VII) și 3 recenzori sefi, 2 din Ghiroda (directorul școlii și secretarul ei) și unul din Giarmata VII. Centralizarea numeroaselor date s-a finalizat de abia în 12 aprilie 2002 la Direcția de Statistică Timișoara.

Populația totală a comunei a fost de 4909 persoane, din care 3499 persoane la Ghiroda și 1414 persoane la Giarmata VII. Clădirile din comună conform acestui recensământ au fost în număr de 1559, din care: 1118 la Ghiroda și 441 la Giarmata VII.

Numărul gospodăriilor a fost de 1445 și s-au înregistrat aproape 100 clădiri nelocuite. S-au înregistrat 1018 clădiri cu instalații de apă potabilă în interior și 855 clădiri cu baie.

După etnia populației, aceasta se prezintă astfel: - română - 4536 persoane, maghiară - 263 persoane, rromă (tigani) - 29 persoane, germană - 27 persoane, sârbă - 25 persoane, slovacă - 15 persoane, ucraineană - 4 persoane, bulgară - 3 persoane, italiană - 2 persoane, cehă - 1, poloneză - 1, evrei - 1 și nedecarată 2 persoane.

În privința limbii materne, situația se prezintă oarecum la fel ca la etnie. Astfel, limba maternă română este declarată de 4558 persoane, maghiară de 2258 persoane, țigănească (romanes) de 25 persoane, germană de 23 persoane, sârbă 21 persoane, slovacă de 11 persoane, ucraineană de 4 persoane, bulgară de 3 persoane, evreiască (idis) de o persoană, cehă de o persoană, poloneză de o persoană, italiană de o persoană și 2 persoane nu și-au declarat limba maternă. În privința religiei situația este următoarea:

ortodoxă - 4004 persoane, romano-catolică - 309 persoane, greco-catolică - 19 persoane, reformată - 36 persoane, unitarieni - 1 persoană, creștină de rit vechi (nazarinieni) - 4 persoane, baptisti - 102 persoane, penticostali - 410 persoane, creștinii după Evanghelie - 1 persoană, mezanieni - 3 persoane, martorii lui Iehova - 7 persoane, neoprotestanți - 1 persoană, altă religie - 2 persoane, atei - 2 persoane, religie nedecarată - 3 persoane.

Populația

Din punct de vedere al populației, comuna Ghiroda înregistrează la Recensământul Populației și al Locuințelor din 2011, 6200 de locuitori, ajungând, conform ultimelor date din 2015 la un număr de 6692 locuitori.

Structura demografică:

Populația pe sexe	Număr	%
Femei	3471	50.34
Bărbați	3423	49.66
TOTAL populație	6894	100

**la 1 ianuarie 2017*

Populația pe grupe de vârstă	Număr	%
0-18	1334	19.35
18-40	2102	30.49
40-64	2412	34.98
>64	1046	15.18
TOTAL populație	6894	100

**la 1 ianuarie 2017*

Din punct de vedere al compoziției etnice comunitatea este unitară, locuitorii comunei Ghiroda fiind în proporție de 90% români, 4% maghiari, 4% însumează alte etnie iar pentru restul de 2% nefiind disponibilă informația.

Compoziția etnică a comunității se reflectă și în distribuția populației în funcție de religie, în 2011 înregistrându-se 78% locuitori de religie ortodoxă, urmați de 7% penticostali și 6% catolici. Restul de 9% însumează diferite alte religii și persoane pentru care nu este disponibilă informația.

Populația după etnie	Număr	%
Români	5565	89.78
Maghiari	255	4.11

Sârbi	45	,74
Germani	29	0,48
Romi	17	0,27
Alte etnii	49	0,79
Nedeclarați	238	3,83
TOTAL populație	6198	100

**recensământ 2011*

Social

Tineri neincluși în sistemul educațional	Număr	%
Persoane asistate	10	
Șomeri/persoane fără loc de muncă	25	

Analiză comunitară:

Principalele drumuri de acces in comuna sunt:

- DN 6,
- centura de ocolire a Timisoarei (nord)
- strada Dunarea (legatura directa cu Timisoara),
- punct de oprire calea ferata Timisoara-Bucuresti
- aeroportul international Traian Vuia Timisoara
- Str. Vanatorilor (acces din cartierul Plopi-Timisoara)

Comuna Ghiroda se află la:

- 7 km de municipiul Timișoara;

Rețea de alimentare cu apă:

Ambele localitati ale comunei Ghiroda respectiv localitatea Ghiroda si satul apartinator Giarmata VII dispun de rețele noi de alimentare cu apă curenta din anul 2006 respectiv 2008

Alimentarea cu apă in comuna Ghiroda se face prin intermediul rețelei proprietatea publica a comunei Ghiroda si data spre folosinta operatorului regional S.C AQUATIM S.A.

Colectarea deseurilor

Comuna Ghiroda face parte din Asociatia de Dezvoltare Intercomunitara de Deseuri Timis, fiind parte in contractul de management al deseurilor in zona Timisoara. In urma unei licitatii publice s-a desemnat ca operator pentru managementul deseurilor menajere SC RETIM SA, cu care cetatenii comunei, agentii economici si institutiile publice au incheiat contracte individuale de colectare pentru prestari servicii deseuri

Electrificare

Comuna Ghiroda este in totalitate electrificata, toate imobilele apartinand cetatenilor, agentilor economici si institutiile publice fiind bransate sau in curs de bransare la energie electrica. Pentru zonele de dezvoltare noi, comuna Ghiroda este in proces de derulare a unor ample lucrari de extindere a rețelei de energie electrica de joasa tensiune, tinta fiind acoperirea in procent de 100% a tuturor zonelor noi. Totodata comuna Ghiroda este strabatuta de doua linii aeriene de inalta tensiune si o linie de medie tensiune apartinand SC Trans Electrica SA

Comunicații

Comunicațiile sunt într-o stare bună, inclusiv în ceea ce privește acoperirea din partea operatorilor de telefonie mobilă. Accesul la internet se face prin fibră optică.

Pe raza comunei Ghiroda sunt amplasate trei antene de recepție emisie GSM care asigură acoperirea în procent de 100%, cu semnal a tuturor operatorilor de telefonie mobilă.

Învățământ:

Pe teritoriul comunei există :

Pe teritoriul comunei Ghiroda se află două grădinițe și o școală, cu un număr total de 374 copii înscriși în învățământul preșcolar și ciclul primar și gimnazial. În ceea ce privește personalul didactic, în comuna Ghiroda sunt în total 30 de cadre didactice (8 la nivelul preșcolar și 22 la cel primar și gimnazial).

Învățământ de stat	Număr
Grădinițe (Ghiroda și Giarmata Vii)	2
Școli clasele I-IV	2
Scoli clasele I-VIII	1
Număr cadre didactice	30
Învățământ în sistem privat	Număr
Grădinițe	2
Școli clasele I-IV	1

BISERICI:

BISERICA CREȘTINĂ PENTICOSTALĂ

Numele de „Biserică penticostală” este legat de Vechiul și Noul Testament (Numeri 28:26; Faptele Apostolilor 2:1) și aceasta mișcare a luat ființă în țara noastră imediat după sfârșitul primului război mondial. În comuna noastră, mișcarea penticostală s-a remarcat prin faptul că, din anul 1950, au aderat la ea următorii locuitori ai comunei: Csurgu Pal din strada Dunărea, Familia Vincze Mihai și Elena din strada Dunărea, Farkaș Maria din strada Victoria, Fritz Ecaterina (str. Dunărea), familia Maniov Mihai și Lidia (str. Ghiocilor), familia Rozemberg Ioan și Lenuța, veniți de la Timișoara, cartierul Fabric.

Începând cu anii 1958 - 1959, au început să se mute în satul nostru, oameni din alte părți ale țării, astfel că odată cu anul 1960, s-a format și la Ghiroda o „Biserică Penticostală”, funcționând în imobilul unuia dintre credincioși, în strada Dunărea. Datorită încheierii colectivizării forțate a agriculturii, din anul 1962, până în 1967 - 1968, a avut loc un adevărat exod, în special din județul Sălaj (mai precis satul Stareiu) și județul Bihor (satul Boianul Mare) și familii numeroase de credincioși penticostali s-au stabilit la Ghiroda, astfel că s-a înregistrat o creștere considerabilă. Tot în timpul acestui exod, s-a soluționat și problema localului, cumpărându-se un imobil în str. Bărăganului (actualmente str. Cocostârcului nr. 8), care a fost amenajat ca biserică. În acest timp au venit, printre alții și familiile: Chimiveș Ioan, Huluban Aurel, Costea și alții. În anul 1989, s-a refăcut localul, dându-i-se forma actuală. Anul 1997 s-a încheiat având 330 de membrii majori și peste 200 de copii sub 14 ani. De responsabilitățile bisericii, până în 1972, s-a ocupat fratele pastor Mengher Ioan din Timișoara, iar din anul 1972 până acum, fratele pastor Leontiu Constantin, tot din Timișoara. Acești pastori au fost ajutați în slujba lor de următorii conducători de adunare: Duțu Toma (Timișoara, decedat), Gârneață Nicolae (actual în SUA), Drăghinaș Vasile (actual în SUA), Muscău Petru (actual în SUA), Grosu Constantin din Ghiroda, Medrea Ion din Timișoara, Chimiveș Ioan din Ghiroda, Nicorici Avram din Ghiroda și Sav Liviu din Timișoara. Putem considera că alături de celelalte biserici creștine surori și biserică penticostală „Maharetha”, își aduce aportul din plin la înfăptuirea spirituală și socială a comunei Ghiroda. La data de 7 septembrie 1998 ia ființă pe strada Sinaia, în clădirea societății „East European Mission”, adică „Misiunea Est-Europeană”, prima școală particulară, cu caracter creștin, purtând denumirea de Școala Creștină Good Shepherd (Bunul

Gospodar). Ea funcționează cu un grup de preșcolari, în număr de 20 copii și un grup de școari (clasa I), cu un număr de 10 copii. Plata se face sub formă de cotizație din partea părinților, în proporție de 20%, restul de 80% este susținut de către societatea de caritate în a cărei clădire funcționează. La grupa preșcolarilor există o învățătoare, Leneș Mihaela, ajutată de asistenta Neșiu Andrea. La grupa de școlari este învățătoarea Indru Ewanghelina coordonatoare este doamna Ursu Deborah. În perspectivă, în anii următori, se va trece la clasa a II-a și următoarele clase.

BISERICA CRESTINA BAPTISTA

În anul 1905 poposesc pentru prima dată la Ghiroda, frații Gheorghe Vârșandan și Radu Tașca, bapțiști care activau în zona satului Curtici. Ei propovăduiau Evanghelia prin sat și câteva femei (Persida Babi, Urșica Elena, Batta Iuliana) se hotărăsc să treacă la biserica bapțiastă și sunt botezate de fratele bapțiast Vârșandan Gheorghe. Bătrâna Persida Babi era soția bogatului Gheorghe Babi, decedat în timpul primului război mondial, căreia i-a murit și singurului fiu, în tinerețe; ea pune la dispoziția bapțiștilor o cameră pentru a fi folosită ca loc de adunare și rugăciune. La religia bapțiastă mai aderă: Lucreția Leșcu, Iulca Benak cu soțul ei și imediat după război bătrâna Babi Paraschiva, a adus o nepoată a ei și Moșnița și a căsătorit-o cu Botoca Eftimie din Jebel, fiind botezați de către predicatorul Atanasie Pascu din Bucovăț. În lipsa predicatorului Pascu, Botoca Efta devine predicator. Au început să se strângă și bani de la credincioși și se pare că s-au primit și de peste hotare. În anii 1931-1932, tânăra biserică bapțiastă se mută în casa sorei Urșica Elena. Anul 1932 aduce la data de 11 iunie, oficierea unui botez nou testamental, printre botezați fiind familia Bosa Petru și Elena, Stanciu Ioan, Tăran Tănase, Gheorghe Urșica. Datorită creșterii numerice, în anul 1933, familia Bosa Petru donează 340 m² din propria grădină ca loc pentru a construi un locaș de închinăciune. Lucrările de construcție durează doi ani (1934-1935). În anii premergători celui de al II-lea război mondial, se mută aici alte familii: Ardelean Ioan, Neșiu, Gurba, astfel că numărul credincioșilor bapțiști crește. În perioada 1940-1960, lucrează ca pastor și Cornel Pascu, fiul Atanasie Pascu, care emigrează în Statele Unite ale Americii, dar era pastor încă din 1934, când a fost ordonat ca pastor fratele Botoca Eftimie. Din 1960 până în 1963, diacon al bisericii a fost fratele Motrescu Loghin. Pentru că distanța față de orașul Timișoara era destul de mică, după anul 1963 se mută la Ghiroda mai multe familii, care contribuie la dezvoltarea comunității bapțiaste. În perioada 1964-1974 biserica a fost păstorită de fratele Stanca Ioan iar apoi de fratele Rancu Ioan (1974-1994). Începând cu anul 1994 păstor al bisericii este fratele Bușan Ioan din Timișoara.

BISERICA ORTODOXA

După retragerea trupelor turcești, au rămas alături de populația băștinașă și o parte din cei care au slujit ca militari plătiți sub ocupația turcească. Aceștia purtau nume turcizate: Regep, Caragea, Hogeia, Malgea sau chiar turci, care nu au mai urmat armata turcă în retragere, și fiind căsătoriți cu femei române. Astfel crescând numărul populației, s-a extins spre nord vatra satului. Religia acestei populații era cea greco-orientală sau ortodoxă. În Ghiroda, în satul bătrân, ființa o bisericuță din lemn înainte de anul 1800, întrucât avem date că această bisericuță a fost demolată în anul 1804 și mutată în vatra satului noi, pe actualul amplasament al bisericii. Vechiul loc păstrează și astăzi denumirile de "valea bisericii" și "Vâna bisericii", lângă grădina cetățeanului Petru Gligorovici, actuala stradă Dunărea. Cronicile parohiei ortodoxe arată că în anul 1751, a fost sfințită biserica ortodoxă, prima despre care avem cunoștință. Biserica ridicată în anul 1804, a servit ca lăcaș de închinăciune până în anul 1935 (decii 131 ani), când a fost demolată și pe locul ei s-a construit actuala biserică cu două turnuri în stil neo-bizantin, edificiu ce a fost târnosit în anul 1939 de ziua Sfântului Mare Mucenic Gheorghe. Până în anul 1932, serviciile religioase erau făcute cu participarea credincioșilor, iar răspunsurile erau date preotului, de către "cantori" (cântăreți). În anul 1922, învățătorul Milencovici (fost aproape 35 ani învățător), înființează primul cor numit „corul bărbătesc”, alcătuit din 24 bărbați. Coriștii erau împărțiți în trei părți: " tenor I: Petru Mica, Ion Urșică, Petru Cinca, Gh. Gruescu, Petru Chișozan, Lazăr Regep, Ion Iosa, Ioan Cacina, Ioan Farchescu (Aius), Petru Babi, Ioan Gălan. " tenor II: Ioan Băluț, Ioan Cinca, Nicolae, Ioan Urșica, Ioan Băbuț, Iuliu Regep, Gh. Miuț, Petru Tăleanu, Ioan Roșu. " bass: Ioan Iovănuț, Ioan Gligorovici, C. Cojocariu, Petru Pavel, Pavel Avrămuț. Corul a fost instruit de învățătorul Milencovici timp de doi ani și avea menirea de a da răspunsurile cântate în timpul liturghiei, dar și pe scena casei culturale, o clădire scundă, în care se făceau serbări populare cu cântece, coruri, recitări, urmate de joc (dans). Căminul cultural a fost construit începând cu anul 1924, prin colectă publică și ajutorul bisericii, care a dat terenul din "Maier"; căminul a fost folosit timp de 40 ani, până în anul 1965, când s-a construit un altul în locul lui. Repertoriul corului bărbătesc cuprindea piese de Gheorghe Dima, A. Sequens și Sabin Drăgoi. În urma transferării la Timișoara a învățătorului Milencovici, conducerea corului a fost preluată de noul învățător Gheorghe Ardelean. În anul 1928, societatea de tineret „Sfântul Gheorghe”, având ca președinte pe preotul Virgil Popovici, confecționează steagul corului, în culorile galben și albastru, având pe față emblema unei lire iar pe cealaltă inscripția societății de tineret; societatea a fost susținută și din donația lui Jiga Kuzmiker.

Odată cu înființarea "Asociației corurilor și fanfarelor din Banat", care organiza concursuri și serbări, în Ghiroda, corul bărbătesc se transformă - încă din 1928 - în cor mixt, având un număr de 68 persoane. În acest timp tânărul Petru Mica, angajat la tramvaie la Timișoara, urmează cursurile de dirijat cu profesorul Velceanu Iosif și cursurile de la Conservatorul Comunal Timișoara și preia conducerea corului, de la învățătorul Gheorghe Ardelean.

Repertoriul corului se mărește și cuprinde liturghiile de Ion Vidu, G. Muzicescu, G. Chiriac, Sabin Drăgoi, Nicolae Ursu, Sava Golumba, Ioan Crișan, I. Lipovan și alții. Deși repertoriul a fost bogat, din păcate, corul nu a participat la nici un concurs, între anii 1928-1944. Nu se păstrează în scris nici un program cultural al acestui cor. După 1944 activitatea corului se micșorează simțitor, dar în anul 1958, tot sub conducerea lui Petru Mica, corul participă la concursul corurilor raionale, la Timișoara și ocupa un binemeritat loc II, dar după aceea activitatea corului se micșorează treptat.

Corul bisericesc, rămas cu 24-26 persoane, cântă doar la sărbătorile mari, făcând pentru aceasta doar 2-3 repetiții; aceasta și datorită vârstei peste 70 ani a dirijorului Petru Mica, dar și a coriștilor, marea lor majoritate fiind în vârstă sau muncind la fabricile din municipiul Timișoara. Convocarea lor se făcea anevoios, mai ales că odată cu apariția emisiunilor de radio și cu atât mai mult a celor de televiziune, entuziasmul general al oamenilor pentru cor dispare. Corul bisericesc mai dăinuie până prin anii 1971-1972, când era încă dirijat de Petru Mica, în vârstă de peste 75 ani.

La începutul acestui secol era preot Popp Ioan și epitropi erau Ioan Căcina și Petru Hiteșan, învățător, Boncea Ioan și apoi Matei Milencovici și Constantin Micu.

Revenind la construirea bisericii noi, trebuie spus că în anul 1935, comitetul bisericesc și sinodul au luat hotărârea să construiască o nouă biserică, întrucât la biserica veche cu un turn, acoperișul și bolta amenințau să se prăbușească, acoperișul turlei și jgheburile de scurgere a apei erau mâncate de rugină. Din aceste cauze s-a dispus demolarea vechii biserici; s-a urmărit, după demolare, găsirea vreunui document, privind trecutul bisericii, dar s-a găsit sub strana dreaptă un mormânt cu oseminte înel, mormânt era zidit sub forma de criptă, el existând și astăzi sub noua biserică.

Punerea pietrei de fundament a noii biserici s-a făcut în asistența prefectului dr. Nistor, protopopului Tucrea, a diaconului său, a preotului Virgil Popovici și a preotului Traian Brânzei. Biserica nouă s-a terminat în anul 1939 și a fost sfințită la data de 28 mai 1939, de Rusalii, de către episcopul Andrei Magieru, preot fiind Traian Brânzei iar epitrop era Regep Ioan (sis Macriș). Construcția s-a ridicat din banii parohiei și a prefecturii județului Timiș în frunte cu prefectul dr. Nistor.

Arhitectul lucrării a fost prof. inginer Victor Vlad, iar lucrarea a fost executată de arhitectul Ioan Marian din Arad, inginer constructor Bitenbinder din Aradul Nou.

Materialul de construcție este: betonul la bază, cărămida la ziduri și lemn la acoperiș. Stilul este neo-bizantin. Mobilierul și iconostasul au fost sculptate de ing. Stefan Gajo din Timișoara, cu pictura murală a împodobit-o renumitul pictor bănățean de biserici, Simion Băcală din Petroman; aceasta între anii 1938-1939. Din șirul preoților care s-au succedat cu regularitate, începând cu mijlocul secolului al XIX-lea, amintim pe: ---Petru Anca(1851-1870), Mihai Nicolaevici din satul transilvănean Topârcea (1776-1785), lucru ce arată clar legăturile celor din Banat cu cei din Transilvania. Conform Hărții lui Francesco Grisellini din 1776, biserica era din lemn, lângă râul Bega, în „satul Bătrân”.

Urmează apoi Pavel Pavlovici (1787-1826) și Teodor Grigorievici (1780-1827), apoi Ioan Tăran (1843), Petru Anca(1851-1870), Virgil Popovici(1909-1931), Traian Brânzei(1932-1970) și Triponescu Ioan(1971-1998). Se poate observa un fapt interesant, că în cei 89 de ani (din 1909-1998), au fost doar trei preoți -- Virgil Popovici, Traian Brânzei și Ioan Triponescu. Parohia ortodoxă dispune de cărți vechi și de foarte mare valoare: Antologhion - București 1736, Minologhion - 1751, Antologhion - 1751, Penticostar - Râmnic 1767, Octoih - Buda 1811, Evanghelie - Buda 1812, Octoih - Buda 1826 etc.

Pe Evanghelie este o însemnare care arată că ea a aparținut lui Emanuel Radulovici, fost învățător în Ghiroda în 1808. Matricolele botezaților datează din 1802, iar ale cununaților și decedaților, din anul 1779.

Există dovezi că biserica veche ortodoxă datează înainte de anul 1751, aceasta rezultă din antimisul rămas de la ea, sfințit în anul 1751, precum și dintr-un alt antimis sfințit pe seama ei, în anul 1779 de către episcopul Moise Putnic al Timișoarei. Biserica veche a dăinuit până în anul 1803, când s-a demolat, locul purtând până astăzi denumirea de „Valea Bisericii”. Pe locul ei s-a construit o altă biserică, începută în 1804 și terminată în 1829.

În luna aprilie 2003, înainte cu 3 săptămâni de Paști s-au pus schele pentru refacerea exteriorului bisericii, a turnurilor clopotniței și a înlocuirii țiglei de pe întreg acoperișul dar ucrările au început de abia în primele zile ale lunii iulie 2003 când a fost descoperită partea stângă, cea dreaptă și cea din fața bisericii; partea din spatele bisericii a fost lăsată încă cu vechea țiglă. Țigla a fost adusă încă din aprilie de la fabrica Tosa Markovic-1866 din Kikinda, Serbia, fiind de culoare roșie, verde, galbenă dar și albastră, necesară formelor de cruce ce apar pe acoperiș. În 12 august era terminat acoperișul în stânga, dreapta și în fața bisericii și olanele de pe vârf. Partea din spate s-a terminat doar la începutul lunii septembrie Populația maghiară și cea germană din comună este de religie romano-catolică. Ei au început construcția bisericii lor în anul 1953 și au terminat-o în 1956 și au sfințit-o la data de 16 septembrie 1956. Construcția s-a început fără plan de construcție aprobat; aprobarea a venit foarte

târziu, dată de Intreprinderea de Gospodărie Comunală și Locativă cu nr. 380/13 martie 1978. Terenul total era de 784 m², din care teren construit era 135,5 m² și teren neclădit era 648,5 m², conform actului nr. 39 / 1982, eliberat la Timișoara în 24 mai 1982, în vederea stabilirii impozitului pe clădiri. În 24 aprilie 1978 cu nr. 12, se emite o autorizație pentru lucrări anexe la biserică. De la înființare până în prezent, au fost păstori: Petla Ferenc(1956-1967), Stamper Francisc(1967-1985), apoi timp de zece ani au fost mai mulți păstori, iar din anul 1995 până astăzi este pastor Gall Marton. Dintre familiile care au ajutat mai mult la ridicarea bisericii catolice, au fost: Teleki Iosif, Frambach Matei, Nemeth Anton, Kovacs Janos, Manga Ioan, Pioker Iosif și alții.

Referitor la istoricul parohilor bisericilor, mentionam urmatoarele:

În anul 1907 preotul Ioan Popp, moare și este dus în comuna sa natală, Pecica; devenind vacant postul de preot, candidează, în acel an preotul Virgil Popovici, care apoi 25 ani deserveste biserica satului până în anul 1932, când a plecat la Mehala. În anul 1932 candidează preotul Traian Brânzei, preotul Ilie din Izvin și preotul Vasiescu din Lipova. A fost ales Traian Brânzei, care timp de 38 ani (1932-1970) a păstorit satul nostru, timp în care au avut loc 716 decese, 562 botezuri, 262 cununii(căsătorii). Ajungând la pensie și fiind bolnav, se retrage la fiul său, Octavian Brânzei (fost fotbalist la Politehnica Timișoara), profesor la Constanța. Retragerea preotului Brânzei se produce la data de 10 noiembrie 1970. Timp de trei luni cât a fost parohia vacantă slujbele religioase erau asigurate de preoții Lupșa Vasile și de către preotul Popescu Nicolae din Mehala. În duminica de 7 februarie 1971, este instalat noul preot Triponescu Ioan, în etate de 55 ani, de față la instalare fiind trimisul mitropolitului Banatului, Nicolae, protopopul Blaj Gheorghe și preotul Lupșa Vasile. Preotul Triponescu Ioan a venit de la Carani.

În duminica din 6 iunie 1999, preotul Triponescu Ioan este trecut oficial în pensie și face la biserică ultima slujbă, predând cu această ocazie parohia sa lui Ion Mermeze, care a fost numit la Ghiroda încă din data de 1 iunie 1999.

Noul preot, Ion Mermeze este născut la Fizeș, lângă Bocșa și a slujit ca preot timp de 14 ani la Comloșu Mare; are o fetiță mai mare și un băiat mai mic. La ceremonia religioasă de predare și primire a parohiei au fost prezenți: diaconul Ion Bătău din Timișoara, preotul Bogiu Ioan din Comloșu Mic și protopopul Ioan Iancu reprezentant al mitropolitului Nicolae Corneanu al Banatului.

Preotul Ioan Triponescu, la încheierea slujbei religioase din biserică a ținut să spună enoriașilor, care umpleau până la refuz biserica, că în perioada: decembrie 1970 – 6 iunie 1999 a botezat 1023 nou-născuți (băieți și fete), a cununat 537 perechi, dar a și condus la ultimul loc de odihnă un număr de 912 persoane decedate. Mulțumim din suflet preotului Ioan Triponescu pentru tot ce a făcut în cei aproape 30 de ani la Ghiroda și ne despărțim cu mare regret de domnul preot

Tradiții folclorice ,specific local, gastronomie,

În general, activitățile culturale erau slabe și sporadice până la primul război mondial, dar și până prin anii 1923-1924, satul Ghiroda neavând un cămin cultural; de aceea, de exemplu, ca să poată face repetiții, corul bărbătesc existent, a închiriat o șatră (acoperiș de pânză) din Timișoara. În fața acestei situații se hotărăște începerea construirii unui cămin cultural (casa națională), în anul 1924. Construcția a fost realizată prin colectă publică și cu ajutorul bisericii, care a cedat o porțiune de pământ în „Maier”. Căminul cultural odată construit, a deservit populația satului timp de 41 ani (1924-1965), când a fost demolat și pe locul lui s-a construit un cămin cultural nou.

Activitățile culturale desfășurate la începuturi, pe lângă biserica ortodoxă, se limitau la corul bărbătesc, ai cărui dirijori erau, învățătorul Milencovici, Casapu Ioan, Mica Petru (la corul bisericesc) și învățătoarele Casap Maria (aproape 10 ani) și Firu Minodora(aproape 12 ani) iar între anii 1966-1983 era directorul de cămin și responsabil cu montaje artistice-brigăzi de agitație profesoara Zsupunski Elvira. Actualul cămin cultural s-a construit în anul 1965 pe locul vechiului cămin și două săli de spectacole (una mare și una mică) și o bibliotecă cu peste 7000 de volume. În deceniul al optulea, între anii 1974-1980, formațiile culturale școlare au obținut: - premiul I la concursul municipal "România socialistă – țara mea de glorie – 1974" și premiul I la orchestră, premiul I la montaj literar-muzical, brigada artistică și premiul II la "Timișoara - oraș grădină" iar la concursul numit "Sanitarii pricepuți" (locul I și II între 1975-1980). De altfel cele mai bune rezultate au fost obținute în anul 1974: locul I la faza municipală și locul I, în 1975 la faza județeană.

Trebuie să menționăm că după cel de-al II război mondial și instaurarea regimului comunist, activitățile culturale le făceau numai cadrele didactice cu elevii.

Evenimente locale:

Privind în ansamblu viața culturală și societală a comunei Ghiroda, putem spune că ea se încadrează la granița dintre tipic rural și parțial urban. Caracterul rural al comunității trebuie conservat la nivel de valori tradiționale, dar peisajul și activitățile trebuie modernizate în beneficiul locuitorilor și pentru atragerea de organizații interesate să valorifice potențialul cultural din zonă. Acest lucru este posibil într-o primă fază prin implicarea mai mare a autorităților locale, ca ulterior parteneriatul public-privat să ia amploare.

Dintre entitățile culturale și sportive de pe raza comunei Ghiroda amintesc:

	Entitate	Domeniu de activitate	Alte mențiuni
1	CSC Ghiroda	Sport	echipa de fotbal, activeaza in divizia C
2	Datina	Cultura	Ansamblu folcloric
3	Cununa Timisului	Cultura	Ansamblu folcloric
4	Flori din campie	Cultura	Ansamblu folcloric
5	Revista Lumina	Revista locala	Aparitie lunara
6	Revista Vatra Noua	Revista locala	Aparitie lunara

Pe langa sarbatoarea satului denumita: „Ruga” ce constituie prilej de intalnire pentru toti fii satului se mai organizeaza si festivalul „Lada cu zestre” si „Din comoara satului” Targul apicol international din anul 2011

Economia:

Infrastructura economica – IMM-urii, Industrie, Servicii

In prezent pe teritoriul comunei isi desfasoara activitatea un numar considerabil de agenti economici cu diverse activitati (aprox.1900)

Principalele surse de venit la nivelul comunei sunt taxele si impozitele locale.

Agricultura:

Condițiile geografice și climatice favorabile ale zonei și suprafața de teren arabil au determinat locuitorii să practice o serie de activități predominant agricole cum ar fi: cultivarea plantelor și creșterea animalelor. În comuna Ghiroda predomină cultura de porumb și grâu.

CEREALE	SUPRAFEȚE CULTIVATE (ha)
Porumb	87,32
Grâu	287,52
Ovăz	40,30
Floarea soarelui	139,29
Rapita	199,45
Soia boabe	53
Alte radacinoase furajere (morcovi furajeri, napi)	1.40

Creșterea animalelor reprezintă una din ocupațiile de bază ale locuitorilor comunei, practicându-se individual, la nivelul gospodăriilor.

Servicii sociale de sănătate:

Domeniul social – Servicii de asistenta sociala

In cadrul Primariei Ghiroda exista Compartiment de Asistenta Sociala incadrat cu personal calificat - asistent social cu studii superioare.

In cadrul compartimentului social se acorda consultanta , se intocmesc dosare privind alocatiile de stat pentru copii, se intocmesc dosare pentru ajutor social conform Legii 416 privind venitul minim garantat,(urmarindu-se si efectuarea orelor stabilite pentru beneficiarii

Legii 416/2001) alocatii pentru sustinerea familiei si dosare pentru acordare de idemnizatie pentru persoane cu handicap.

Instituții sanitare:

La nivelul comunei Ghiroda functioneaza 5 cabinete medicale din care:

- 3 sunt cabinete de medicina generala, fiind angajati 3 medici
- 1 cabinet stomatologic, fiind angajat un 2 medici
- 1 cabinet activitati conexe serviciilor medicale (recuperrare, chineto-terapie)
- 1 farmacie

In localitatea Giarmata Vii functioneaza:

- 2 sunt cabinete de medicina generala, fiind angajati 2 medici
- 1 cabinet stomatologic, fiind angajat un 1 medic
- 1 farmacie

II. CADRUL LEGAL CARE REGLEMENTEAZĂ FUNCTIONAREA ENTITĂȚII

Potrivit Legii nr. 215/2001, republicată, actualizată, comuna este organizată ca si unitatea administrative teritorială comunală, administratia public a acesteia fiind organizată si functionând în temeiul principiilor autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit.

Legislatia care reglementează functionarea entității, fără a se limita la acestea, este prezentată mai jos:

Acte normative de interes pentru administratia publica locala:

- **Legea nr. 215/2001** privind administrația publică locală – republicată;
- **Legea 273/2006** privind finantele publice locale cu modificarile si completarile ulterioare
- **Legea nr. 500/2002**, actualizată, privind finanțele publice;
- **Legea nr. 544/2001** privind liberul acces la informații de interes public;
- **Legea nr.554/2004** contenciosul administrativ
- **O.U.G. nr. 123/2002** pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001;
- **Legea nr. 109/2007** – privind reutilizarea informatilor din institutiile publice;
- **Legea nr. 52/2003** privind transparenta decizională în administratia publică;
- **Legea nr. 176/2010, republicată**, privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative
 - **Legea nr. 544/2003**, privind modelul sigiliilor cu stema României, păstrarea și utilizarea acestora, precum și scoaterea din folosință a sigiliilor cu stema României, uzate sau care devin nefolosibile
- **Legea nr. 16/1996** privind Arhivele Naționale;
- **Legea nr.182/2002** privind protecția informațiilor clasificate
- **O.G. nr. 27/2002** privind reglementarea activității de solutionare a petitiilor;
- **Legea nr. 161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparentei în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice si în mediu de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei;
- **O.G. nr. 33/2002** privind reglementarea eliberării certificatelor si adeverintelor de către autoritățile publice centrale si locale;
- **Legea nr. 213/1998** privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial I României nr. 448 din 24.11.1998, cu modificările și completările ulterioare;
- **OUG 54/2006** privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publica
- **Legea nr. 189/1999** privind exercitarea initiativei legislative către cetățeni, republicată
- **Legea 287/2009 Codul Civil** cu modificarile si completarile ulterioare
- **LEGE nr. 134 din 1 iulie 2010** privind Codul de procedură civilă cu modificarile si completarile ulterioare

- **Ordinul 600/20.04.2018** privind aprobarea Codului controlului intern managerial al entitatilor publice
- **Lea 190/2018** privind măsuri de punere în aplicare a [Regulamentului \(UE\) 2016/679](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a [Directivei 95/46/CE \(Regulamentul general privind protecția datelor\)](#)
- **Regulamentul 679/2016 (GDPR)**
- **Legea 319/2006**, a sănătății și securității în muncă
- **LEGE nr. 188 din 8 decembrie 1999 (*republicată*)** privind Statutul funcționarilor publici*)
- **HG 611/2008** pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici
- **Legea 7/18.02.2004** (republicata) privind Codul de conduită a funcționarilor publici
- **Legea nr. 53/24.01.2003 (republicata)** - Codul Muncii
- **Legea 477/08.11.2004** privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice
- **Legea 319/2006** a securității și sănătății în munca
- **Legea 153/28.06.2017** privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice
- **Legea 393/28.09.2004** privind Statutul aleșilor locali
- **H.G. nr. 1344/2007** privind normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplina;
- **Legea 82/1991** legea contabilitatii, republicata și actualizata
- **Legea bugetului de stat**
- **Ordinul** pentru completarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar
- **Ordinul 1802 din 29 decembrie 2014** pentru Reglementari contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situații anuale consolidate
- **Legea nr. 118/2010** privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar
- **Ordin M.F.P. nr. 1917/12.12.2005** pentru aprobarea NM privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituții publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia;
- **Ordin M.F.P. nr. 1792/2002**, actualizat, pentru aprobarea Normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidenta și raportarea angajamentelor bugetare și legale;
- **H.G. nr. 264/2003 (republicata)** privind stabilirea acțiunilor și categoriilor de cheltuieli, criteriilor, procedurilor și limitelor pentru efectuarea de plăți în avans din fonduri publice
- **O.U.G. nr. 3/2013** privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative
- **LEGE nr. 399 din 30 octombrie 2006** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate
- **ORDIN M.S. nr. 430 din 11 mai 2010** pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 60/32/2006;
- **LEGE nr. 263 din 16 decembrie 2010** privind sistemul unitar de pensii publice
- **Legea 350/2005** privind regimul finanțării nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare
- **Ordin M.F.P. nr. 2861/2009** pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii;
- **OMFP 2634/2015** privind documentele financiar contabile
- **Legea nr. 15 din 24 martie 1994 (**republicată**)** privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale
- **HOTĂRÂRE nr. 909 din 29 decembrie 1997** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 54/1997
- **H.G. nr. 2139/2004**, actualizată, pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe;
- **Ordin M.E.F. nr. 3471/2008** pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice

- **Legea nr. 22/1969** privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătura cu gestionarea bunurilor agenților economici;
- **Ordin M.F.P. 1718/2011** pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului;
- **H.G. nr. 548/1999** – privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea inventarului bunurilor care alcătuiesc domeniul public al comunelor, orașelor, municipiilor și județelor
- **Ordonanța 81/28.08.2003** privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice
- **HG 841/1995** modificată și completată prin HG 966/1998 privind procedurile de transmitere fără plată și de valorificare a bunurilor aparținând instituțiilor publice precum și Ordonanța 19/1995 modificată de Legea nr.1/2006 pentru modificarea și completarea art. III din Ordonanța Guvernului nr. 19/1995 privind unele măsuri de perfecționare a regimului achizițiilor publice, precum și a regimului de valorificare a bunurilor scoase din funcțiune, aparținând instituțiilor publice
- **Decretul 209/1976**, actualizat, privind regulamentul operațiunilor de casă;
- **Legea 227/2015** privind codul fiscal
- **Legea 207/2015** privind codul de procedura fiscală
- **OUG nr. 2/2001** privind regimul juridic al al contravențiilor cu modificările și completările ulterioare
- **Legea nr. 182 din 16 mai 2006** pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor cu modificările și completările ulterioare
- **ORDIN nr. 144 din 9 februarie 2016** privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, precum și a altor venituri ale bugetelor locale de către organele fiscale locale, și pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.068/2015 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale
- **Legea 84/2003** pentru modificarea și completarea OUG 119/1999 privind auditul public intern și controlul financiar preventiv
- **Ordinul 923/11.07.2014** pentru aprobarea Normelor metodologice generale referitoare la exercitarea controlului financiar preventiv și a Codului specific de norme profesionale pentru persoanele care desfășoară activitatea de control financiar preventiv propriu
- **Legea 98/2016** privind achizițiile publice
- **Legea 99/2016** privind achizițiile sectoriale
- **Legea 100/2016** privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii
- **HG 395/2016** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice
- **HG 394/2016** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale
- **HG 101/2016** privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor
- **HG 867/2016** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii
- **Legea nr. 10/1995** privind calitatea în construcții;
- **Legea nr. 50/1991**, republicată, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții;
- **HG 525/1996** Regulamentul General de Urbanism
- **Ordinul 839/2009** Norme metodologice de aplicare a legii 50/1991
- **Legea 350/2001** privind amenajarea teritoriului și urbanismului.
- **Ordinul 233/2016** Normele de aplicare a legii 350/2001
- **HOTĂRÂRE nr. 343 din 18 mai 2017** pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora
- **Legea nr. 132/30.06.2010** privind colectarea selectivă a deșeurilor în instituțiile publice
- **O.U.G. 5/2015** privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

- **O.U.G. 195/2005** privind protecția mediului,
- **Legea nr. 265/2006** privind aprobarea OUG 195/2005 privind protecția mediului cu modificările și completările ulterioare
 - **Legea nr. 515 din 12 iulie 2002** pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2002 privind gospodărirea localităților urbane și rurale cu modificările și completările ulterioare
 - **Legea nr. 61 din 27 septembrie 1991** pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice cu modificările și completările ulterioare
 - **Legea 24/2007** privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, actualizată;
 - **O.U.G. nr. 59/29.06.2007** – privind instituirea programului național de îmbunătățire a calității mediului prin realizarea de spații verzi în localități, cu modificările și completările ulterioare;
 - **O. G. nr. 21/2002** privind gospodărirea localităților urbane și rurale
 - **Legea nr. 515/2002**, pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2002 privind gospodărirea localităților urbane și rurale
 - **H.G. nr. 753/2002** privind unele măsuri în domeniul serviciilor publice de gospodărie comunala;
 - **Ordonanța 28/2008** privind registrul agricol
 - **Ordinul 289/2017** pentru aprobarea [Normelor tehnice](#) privind modul de completare a registrului agricol pentru perioada 2015-2019
 - **Legea 54/2017** pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 28/2008](#) privind registrul agricol
 - **Legea 17/2014** privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a [Legii nr. 268/2001](#) privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului
 - **Legea 70/2018** privind modificarea și completarea [Legii nr. 145/2014](#) pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol
 - **Tutela – curatela** – Legea 287/2009 Noul Cod Civil
 - **Legea 119/1996** cu privire la actele de stare civilă
 - **Hotărârea 64/2011** pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă
 - **Legea 448/2006** privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap
 - **Legea 416/2001** privind venitul minim garantat
 - **Legea nr. 248/2015** privind stimularea participării în învățământul prescolar a copiilor din familii defavorizate- tichete de gradiniță
 - **Legea 277/2010** privind alocația pentru susținerea familiei
 - **Legea 61/1993** privind acordarea alocației de stat
 - **Legea 17/2000** privind asistența socială a persoanelor vârstnice
 - **Legea 292/2011** legea asistentei sociale
 - **Legea 272/2004** privind protecția și promovarea drepturilor copilului
 - **OUG 111/2010** privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor
 - **OUG 70/2010** privind unele măsuri de protecție socială în perioada sezonului rece
 - **HG 691/2015** pentru aprobarea Procedurii de monitorizare a modului de creștere și îngrijire a copilului cu părinți plecați la muncă în străinătate și a serviciilor de care aceștia pot beneficia, precum și pentru aprobarea Metodologiei de lucru privind colaborarea dintre direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului și serviciile publice de asistență socială și a modelului standard al documentelor elaborate de către acestea
 - **HG 797/2017** pentru aprobarea regulamentelor cadru de organizare și funcționare ale SPAS și a structurilor orientative de personal
 - **OMAI 138/2015**
 - **Legea nr. 51/2006** a serviciilor comunitare de utilități publice;
 - **Legea nr. 101/2006** – a serviciului de salubritate a localităților;

- **H.G. 955/2004** pentru aprobarea reglementărilor-cadru de aplicare a O.G. nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, (actualizată).
- **O.G. nr. 71/2002** privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, (actualizată);
- **Legii nr. 307 din 12 iulie 2006** privind apararea împotriva incendiilor cu modificările și completările ulterioare
- **Ordin M.A.I. nr. 712/2005** pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în situații de urgență, cu modificările și completările ulterioare
- **H.G. nr. 537/2007** privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de prevenire și stingere a incendiilor
- **Legii nr. 481 din 8 noiembrie 2004** privind protecția civilă cu modificările și completările ulterioare
- **Legea nr. 38/2003** cu modificările și completările ulterioare, privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere
- **Legea nr. 155/2010** Poliției Locale
- **Hotărârea nr.171/2015** privind stabilirea metodologiei și a regulilor de aplicare a drepturilor prevăzute la art.35¹ alin (1) din Legea poliției locale,
- **Ordonanța nr. 26/1994** privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională deasemenea Potrivit Ordinului 776/2015 pentru modificarea Ordinului ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 privind contravaloarea alocăției valorice a normei de hrană acordată personalului poliției locale,
- **HOTĂRÂRE nr. 196 din 17 martie 2005** privind aprobarea Strategiei Ministerului Administrației și Internelor de realizare a ordinii și siguranței publice, pentru creșterea siguranței cetățeanului și prevenirea criminalității stradale,
- **O.MAI 310/2009** privind hrănirea efectivelor Ministerului Administrației și Internelor în timp de pace și MS 117/2009,
- **HG nr.1332/2010** regulamentul cadru de organizare și funcționare a poliției locale
- **Legea nr. 333/2003 republicată**, privind paza obiectivelor, bunurilor și valorilor;
- **Legea nr. 421 din 27 iunie 2002** privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale cu modificările și completările aduse de Legea nr. 309/2006;
- - **Hotărârea nr. 156 din 6 februarie 2003 pentru aprobarea Normelor** metodologice de aplicare a Legii nr. 421/2002 privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, O.G. nr. 27/2011 privind transporturile rutiere;
- **O.U.G. nr. 195/2002** republicată, privind circulația pe drumurile publice, republicată, actualizată;
- **O.G. nr. 43/1997** republicată, privind regimul drumurilor, republicată, actualizată;
- **Hotărârea nr. 984 din 4 noiembrie 2014** privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002
- **Hotărârea nr. 313 din 8 martie 2006** privind modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2002
- **Hotărârea nr. 1.470/2002** privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România

- **Ordonanței Guvernului nr. 82/2001** privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România

III. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ SI RELATIILE FUNCTIONALE ALE ENTITĂȚII AUDITATE

Potrivit HCL aprobat de Consiliul Local, privind modificarea și aprobarea structurii Organigramei și a Statului de Funcții pentru aparatul de specialitate al primarului comunei Ghiroda , se aprobă structura organizatorică (organigrama) și statul de funcții pentru aparatul propriu de specialitate al primarului Comunei Ghiroda (Dosar permanent).

Conform ultimei organigrame au fost aprobate 46 posturi în instituție, din care:

- 2 funcții de demnitate publică
- 29 funcții publice, din care:
 - 1 funcție publică de conducere
 - 28 funcții publice de execuție
- 15 funcții contractuale - personal contractual

La nivelul Consiliului Local al comunei Ghiroda, prin HCL 08 din 2016

(Dosar permanent) au fost constituite comisiile de specialitate după cum urmează:

Comisiei I - pentru economie, buget, finante, impozite si taxe, dezvoltare urbanistica, amenajarea teritoriului si patrimoniu, administrarea domeniului public si privat,

Comisiei II - pentru administratie locala, ordine publica, juridica, munca si protectie sociala, protectia copilului, protectia mediului

Comisiei III - pentru invatamant si stiinta, sanatate si familie, cultura, sport, culte, turism, din cadrul Consiliului Local al Comunei Ghiroda;

Atribuțiile aparatului propriu de specialitate s-au stabilit atât prin Regulamentul intern cât și prin fișele posturilor nominalizate pentru fiecare angajat. (Dosar permanent).

Fiecare salariat trebuie sa cunoasca misiunea si viziunea entitatii, obiectivele generale si specifice ale entitatii publice si ale compartimentului din care face parte, rolul sau in cadrul compartimentului, stabilit prin fisa postului, precum si atributiile postului pe care il ocupa.

Fisele posturilor pentru personalul din cadrul aparatului de specialitate a Primarului se vor actualiza ori de cate ori este cazul

Reglementările interne ale entității se referă în principal la Hotărâri ale Consiliului Local Ghiroda *(Dosar permanent)*.

IV. OBIECTIVELE, FUNCTIILE SI ATRIBUTIILE ENTITĂȚII AUDITATE SI FACTORII INTERNI SI EXTERNI CARE POT INFLUENTA REALIZAREA ACESTORA

Potrivit legii, **autoritățile administrației publice locale** au următoarele competențe și responsabilități în ceea ce privește finanțele publice locale:

- elaborarea și aprobarea bugetelor locale, în condiții de echilibru bugetar, la termenele și potrivit prevederilor stabilite prin prezenta lege;
- stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitelor și taxelor locale, precum și a oricăror alte venituri ale unităților administrativ-teritoriale, prin compartimente proprii de specialitate, în condițiile legii;
- urmărirea și raportarea execuției bugetelor locale, precum și rectificarea acestora, pe parcursul anului bugetar, în condiții de echilibru bugetar;
- stabilirea și urmărirea modului de prestare a activităților din domeniul serviciilor publice de interes local, inclusiv opțiunea trecerii sau nu a acestor servicii în răspunderea unor operatori

economici specializați ori servicii publice de interes local, urmărindu-se eficientizarea acestora în beneficiul colectivităților locale;

- administrarea eficientă a bunurilor din proprietatea publică și privată a unităților administrativ - teritoriale;
- administrarea fondurilor publice locale pe parcursul execuției bugetare, în condiții de eficiență;
- stabilirea opțiunilor și a priorităților în aprobarea și în efectuarea cheltuielilor publice locale;
- elaborarea, aprobarea, modificarea și urmărirea realizării programelor de dezvoltare în perspectivă a unităților administrativ-teritoriale ca bază a gestionării bugetelor locale anuale;
- îndeplinirea și a altor atribuții, competențe și responsabilități prevăzute de dispozițiile legale.

Consiliului local al unității administrativ teritoriale are următoarele atribuții:

- privind organizarea și funcționarea aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local și ale societăților comerciale și regiilor autonome de interes local;
- privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei, orașului sau municipiului;
- privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului;
- privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni;
- privind cooperarea interinstituțională pe plan intern și extern.

În exercitarea atribuțiilor pe care le are, consiliul local:

- aprobă statutul comunei, orașului sau municipiului, precum și regulamentul de organizare și funcționare a consiliului local;
- aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, înființarea, organizarea și statul de funcții ale aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local, precum și reorganizarea și statul de funcții ale regiilor autonome de interes local;
- exercită, în numele unității administrativ-teritoriale, toate drepturile și obligațiile corespunzătoare participațiilor deținute la societăți comerciale sau regii autonome, în condițiile legii.
- aprobă, la propunerea primarului, bugetul local, virările de credite, modul de utilizare a rezervei bugetare și contul de încheiere a exercițiului bugetar;
- aprobă, la propunerea primarului, contractarea și/sau garantarea împrumuturilor, precum și contractarea de datorie publică locală prin emisiuni de titluri de valoare, în numele unității administrativ-teritoriale, în condițiile legii;
- stabilește și aprobă impozitele și taxele locale, în condițiile legii;
- aprobă, la propunerea primarului, documentațiile tehnico-economice pentru lucrările de investiții de interes local, în condițiile legii;
- aprobă strategiile privind dezvoltarea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale;
- asigură realizarea lucrărilor și ia măsurile necesare implementării și conformării cu prevederile angajamentelor asumate în procesul de integrare europeană în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor pentru serviciile furnizate cetățenilor.
- hotărăște darea în administrare, concesiunea sau închirierea bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii;
- hotărăște vânzarea, concesiunea sau închirierea bunurilor proprietate privată a comunei, orașului sau municipiului, după caz, în condițiile legii;
- avizează sau aprobă, în condițiile legii, documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților;
- atribuie sau schimbă, în condițiile legii, denumiri de străzi, de piețe și de obiective de interes public local.
- asigură, potrivit competențelor sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind:
 - educația;

- serviciile sociale pentru protecția copilului, a persoanelor cu handicap, a persoanelor vârstnice, a familiei și a altor persoane sau grupuri aflate în nevoie socială;
 - sănătatea;
 - cultura;
 - tineretul;
 - sportul;
 - ordinea publică;
 - situațiile de urgență;
 - protecția și refacerea mediului;
 - conservarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentelor istorice și de arhitectură, a parcurilor, grădinilor publice și rezervațiilor naturale;
 - dezvoltarea urbană;
 - evidența persoanelor;
 - podurile și drumurile publice;
 - serviciile comunitare de utilitate publică: alimentare cu apă, gaz natural, canalizare, salubritate, energie termică, iluminat public și transport public local, după caz;
 - serviciile de urgență de tip salvamont, salvamar și de prim ajutor;
 - activitățile de administrație social-comunitară;
 - locuințele sociale și celelalte unități locative aflate în proprietatea unității administrativ-teritoriale sau în administrarea sa;
 - punerea în valoare, în interesul comunității locale, a resurselor naturale de pe raza unității administrativ-teritoriale;
 - alte servicii publice stabilite prin lege;
- hotărăște acordarea unor sporuri și altor facilități, potrivit legii, personalului sanitar și didactic;
- sprijină, în condițiile legii, activitatea cultelor religioase;
- poate solicita informări și rapoarte de la primar, viceprimar și de la șefii organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local;
- aprobă construirea locuințelor sociale, criteriile pentru repartizarea locuințelor sociale și a utilităților locative aflate în proprietatea sau în administrarea sa;
- poate solicita informări și rapoarte specifice de la primar și de la șefii organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local.
- hotărăște, în condițiile legii, cooperarea sau asocierea cu persoane juridice române sau străine, în vederea finanțării și realizării în comun a unor acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local;
- hotărăște, în condițiile legii, înfrățirea comunei, orașului sau municipiului cu unități administrativ-teritoriale din alte țări;
- hotărăște, în condițiile legii, cooperarea sau asocierea cu alte unități administrativ-teritoriale din țară sau din străinătate, precum și aderarea la asociații naționale și internaționale ale autorităților administrației publice locale, în vederea promovării unor interese comune.

Primarul, în calitate de ordonator principal de credite, îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

- atribuții exercitate în calitate de reprezentant al statului, în condițiile legii;
- atribuții referitoare la relația cu consiliul local;
- atribuții referitoare la bugetul local;
- atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor;
- alte atribuții stabilite prin lege.

Primarul îndeplinește funcția de ofițer de stare civilă și de autoritate tutelară și asigură funcționarea serviciilor publice locale de profil, atribuții privind organizarea și desfășurarea alegerilor, referendumului și a recensământului. Primarul îndeplinește și alte atribuții stabilite prin lege.

În exercitarea atribuțiilor primarul:

- prezintă consiliului local, în primul trimestru, un raport anual privind starea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale;
- prezintă, la solicitarea consiliului local, alte rapoarte și informații;
- elaborează proiectele de strategii privind starea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale și le supune aprobării consiliului local.
- exercită funcția de ordonator principal de credite;
- întocmește proiectul bugetului local și contul de încheiere a exercițiului bugetar și le supune spre aprobare consiliului local;
- inițiază, în condițiile legii, negocieri pentru contractarea de împrumuturi și emiterea de titluri de valoare în numele unității administrativ-teritoriale;
- verifică, prin compartimentele de specialitate, corecta înregistrare fiscală a contribuabililor la organul fiscal teritorial, atât a sediului social principal, cât și a sediului secundar.
- coordonează realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local;
- ia măsuri pentru prevenirea și, după caz, gestionarea situațiilor de urgență;
- ia măsuri pentru organizarea executării și executarea în concret a activităților din domeniile serviciilor publice de interes local;
- ia măsuri pentru asigurarea inventarierii, evidenței statistice, inspecției și controlului efectuării serviciilor publice de interes local precum și a bunurilor din patrimoniul public și privat al unității administrativ-teritoriale;
- numește, sancționează și dispune suspendarea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu sau, după caz, a raporturilor de muncă, în condițiile legii, pentru personalul din cadrul aparatului de specialitate, precum și pentru conducătorii instituțiilor și serviciilor publice de interes local;
- asigură elaborarea planurilor urbanistice prevăzute de lege, le supune aprobării consiliului local și acționează pentru respectarea prevederilor acestora;
- emite avizele, acordurile și autorizațiile date în competența sa prin lege și alte acte normative;
- asigură realizarea lucrărilor și ia măsurile necesare conformării cu prevederile angajamentelor asumate în procesul de integrare europeană în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor pentru serviciile furnizate cetățenilor.

Pentru exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor sale, primarul colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și cu consiliul județean.

Numirea conducătorilor instituțiilor și serviciilor publice de interes local se face pe baza concursului organizat potrivit procedurilor și criteriilor aprobate de consiliul local, la propunerea primarului, în condițiile legii. Numirea se face prin dispoziția primarului, având anexat contractul de management.

În exercitarea atribuțiilor de autoritate tutelară și de ofițer de stare civilă, a sarcinilor ce îi revin din actele normative privitoare la recensământ, la organizarea și desfășurarea alegerilor, la luarea măsurilor de protecție civilă, precum și a altor atribuții stabilite prin lege, primarul acționează și ca reprezentant al statului în comuna sau în orașul în care a fost ales. În această calitate, primarul poate solicita prefectului, în condițiile legii, sprijinul conducătorilor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, dacă sarcinile ce îi revin nu pot fi rezolvate prin aparatul de specialitate.

Tot în exercitarea atribuțiilor sale primarul emite dispoziții cu caracter normativ sau individual. Acestea devin executorii numai după ce sunt aduse la cunoștință publică sau după ce au fost comunicate persoanelor interesate, după caz.

La nivelul fiecărei unități administrativ teritoriale este angajat un **secretar**. Acesta îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții:

- avizează, pentru legalitate, dispozițiile primarului, hotărârile consiliului local;
- participă la ședințele consiliului local;
- asigură gestionarea procedurilor administrative privind relația dintre consiliul local și primar, precum și între aceștia și prefect;
- organizează arhiva și evidența statistică a hotărârilor consiliului local și a dispozițiilor primarului;
- asigură transparența și comunicarea către autoritățile, instituțiile publice și persoanele interesate a actelor în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;
- asigură procedurile de convocare a consiliului local și efectuarea lucrărilor de secretariat, comunică ordinea de zi, întocmește procesul-verbal al ședințelor consiliului local și redactează hotărârile consiliului local;
- pregătește lucrările supuse dezbaterii consiliului local și comisiilor de specialitate ale acestuia;
- alte atribuții prevăzute de lege sau însărcinări date de consiliul local, de primar, după caz.

Referitor la factori externi cât și factori interni.

Factorii externi includ factori politici, legislativi sau factori privind modul în care operează entitatea, factori economici și sociali.

Cadrul legislativ este unul dintre cei mai importanți **factori externi**, care influențează modul de realizare a obiectivelor ce și le-a propus să le atingă entitatea auditată, având în vedere modificările și completările care apar la legislația în vigoare.

V. Situațiile financiare ale entității

Exercitiul bugetar

Întocmirea situațiilor economico financiare se realizeaza avându-se în vedere legislația generală în domeniul financiar - contabil

Primarul, în calitate de ordonator principal de credite, raportează Consiliului Local iar situațiile financiare se depun la Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș.

Referitor la instituțiile publice subordonate și la modul de aprobare și raportare a situațiilor financiare.

Ordonator terțiar de credite care raportează entității auditate - **Scoala Gimnazială Ghiroda**

Pentru efectuarea anumitor categorii de cheltuieli sau pentru diverse acțiuni entitatea auditată nu trebuie să obțină alte aprobări decât cele ale Consiliului Local.

Clubul Sportiv Comunal Ghiroda și Giarmata VII structura sportiva de interes local cu personalitate juridica, de drept public, a fost infiintat ca instituție publica in subordinea Consiliului Local al Comunei Ghiroda, prin Hotararea Consiliului Local al Comunei Ghiroda nr. 129/2017, in temeiul Legii nr. 69/2000 a Educatiei Fizice si Sportului, cu modificarile si completarile ulterioare (astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 38/2017) si a Legii nr. 215/2001 privind administratia publica locala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

Societatea de Administrare a Domeniului Public Ghiroda SRL a fost infiintata prin HCL nr.69/23.11.2016.

Potrivit art. 36 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale, exercita atribuții privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de interes local și aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, organizarea și statul de funcții ale serviciilor publice de interes local.

Raportarea Situațiilor financiare, la finele trimestrului și a anului bugetar se face la Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș, în conformitate cu normele metodologice de închidere a exercițiilor financiare.

VI. Sistemul contabil și înțelegerea sistemului informatic ale entității auditate

În ceea ce privește înțelegerea sistemului contabil, informațiile culese relevă următoarele:

În activitatea financiar - contabilă desfășurată s-au avut în vedere prevederile Legii contabilității nr. 82/1991 cu modificările ulterioare, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, O.M.F.P 1917/2005 pentru aprobarea normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, O.M.F.P nr. 1792/2002 pentru aprobarea normelor metodologice privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor publice.

VII. Rapoarte de audit intern și extern și alte acte de control existente la nivelul entității precum și modul în care au fost implementate recomandările prevăzute în acestea

La nivelul Comunei Ghiroda **nu este organizat compartiment de audit public intern**

Asa cum rezultă din organigrama entității, **Comuna Ghiroda, nu are organizat**, potrivit Legii nr. 672/2002, republicată, privind auditul public intern, un compartiment de audit public intern.

Comuna Ghiroda, în calitate de membru al Asociației Comunelor din România, Filiala Județeană Timiș, conform Acordului de Cooperare încheiat în baza HCL nr.39/29.03.2013, are asigurat serviciul de audit public, prin auditorii delegați din cadrul asociației